

کتەبی "مارکس لە ئێستادا" لە چاپ ها تە دەر

مارکس لە ئێستادا، مەلەفەک بوو ما پێی دنگەکان بە یارمەتی چەند هاوێشێک لە 2010 وەک پرسەکی ئێشنیری دەستی بە برد، لە و بار وەو ووی کرد کە مەلەفەک نووسەر بە میتەدی فیکری جیاوازی و، بە ناسینی جەگا و ئێگای مارکس.

ئەم پرژەیە درێژی کەشا تاوەکوو 2017 و ئێجام وەک کتەبیەک بە چاپکراوی کەوتە بەردەستی خوێندەران. شایانی باسە لە درێژی ئێ و ماوەیەدا چەندینجار هەوێ چاپکردنمان دا بەبەم بە هەکاری جیاواز کارەکە ئێجام نەدرا.

ئەم کتەبیە لە ئێستادا لە کتەبخانەی (جەژوانی خوێندەر و ئێندەش) لەشاری کەرکوک، چەمچەما - کتەبخانەی چەرموو، سلێمانی کتەبخانەی ئێندەش دەستەکەوت. لە داها تووێکی نزیکیشدا دێگاتە کتەبخانەکانی تر لە شارو شارێکەکانی تری کوردستان.

بەشدار بووانی ئەم مەلەفە:

عەدنان کەریم - بەن لويس - دەر محەمەد شەریف - هەندرەن - هەلیل تیکتین - جەگیبەنس - جەسیکا کاس - کامیار سابیر - کاروان عومەر کاکەسوور - پرەفیسەر لارس تی لی - مایکە مەکنەر - پەر ئاک وەستەرلاند - نزار عەبدوو - سەحاح ئێحمەد - سیروان عەبدول - سیاوێش گودەرز.

داشتنی پرسیارەکان: نیهاد جامی، گەرەن عەبدوو و وەرگێڕانی بابەتە ئینگلیزەکان بە سەر زمانی کوردی:

ژێر ئەحمەد و نەجات عەزیز

ئامادەکردن و سەرپەرشتیاری مەلەف : گەرەن عەبدوو

دیزاینی بەرگ: دا مەدحت

چاپی یەکەم 2018 کەرکوک، چاپخانەی وئا بە چاپ و بەاوکردن و

تراژیدیای پەرتبوون لە چیرێکی (نیگایەك پێ لە گرفتاری) فاروق هەمەر دا ... عەلی شەخ عومەر

“گەورەترین مەسەلە کە جەگای بایەخم بوو، تەکشکاندنێ ئێو سنوورانەییە کە جیاوازی فەراھەمدەکات لە نیوان ئێوەی لە ئاستەقینە دەچێت، لە گەڵ ئێوەی لە فانتازیا دەچێت” گابێل گاریسیا مارکیز

1

لە دوايي کتێبی “سەر گەردانییەکانی پیاوێك” 1، یەكەم بەرکەوتنی من لە ئێکای خوێندنەوێ گوتارێکی هەخەیی عەتا قەرەداخی یەوێ بوو بە ناوی “ شکستی پێژەری کۆشتنی باوک” 2، لە دوا جاردا، بە کتێبی “نیگایەك پێ لە گرفتاری” 3 ئاوێتەیی جیھانە تایبەتەکی فاروق هەمەر بووم، ئەم کتێبە جگە لە پێشەکییەکی کە هەخەگری بە توانا عەبدووللە تاهیر بەرزنجی بۆ نووسیوە، لە پێنج کورتە چیرێك پێکھاتووە.

هەبێت سەرچەم ئەم چیرێکانە بە جێرێك لە جێرەکان لە تەك پێشھاتەکانی وەرگێردا جیاوازی فەراھەمدەکات، کاتێ لە ئێکای هەگەزەکانی خەیاڵەو، خەون لەنێو یالیستدا تێکەڵدەکات، لە گەشەنیگای نامەئەلوفەوێ گوزارشت لە دیدەو بچوونەکانی دەکات، لە بیرکردنەوێ جیاوازا سەوێ خێ لێدەدات، تا ئێو ئاستەیی وەرگەر دەگەییەنێتە کەناری شێك و ئامان، بەیکدادانی یان و خەیاڵ لە هەوتی گەشەئەویدا، وێناکردنی سەیرۆسەمەر لە ناوێ دەقدا، یالیست دەهێنێتە سەر سەنگی مەحەك، هەگەزەکانی فانتازیا دەخاتە گور.

خێ پاراستن و بێ لایەنی بابەتیانە وادەکات سەرچەم ئەم چیرێکانە بێ ئاییی بچنە ژێر کاریگەری ئەدەبی یالیزمی ئەفسووناوی، چیرێکی “نیگایەك پێ لە گرفتاری”، ناوێشانی یەكێکە لەو چیرێکە سەرکەوتوانەیی فاروق هەمەر، ناوێشانی کتێبەکەشی بە هەمان ناوێوە ناودێ کرێوە.

فاروق هەمەر لەم چیرێکەدا، بە گوتارێکی نامەئەلوف تێبینییەکانی تێمار کردووە، بە دیدەییەکی دیکەوێ داکەوتەکان دەخوێنێتەو و شیتەیی دەکات، باس لە شوێنکاتێکی وێگێرد و تێکچوونی پێوێرو

ته ننگه ژه به دوا يه که کانی مرځ ده کات، هر له وونبوونی ناسنامه و
قهیرانه کانی جه ننگ، گځنه ی ته نیایي و درک کردن به پووکانه و هی هستی
خځه ویستی، زه قبوونه و هی دځه قی، نام بوون، کځچک کردن به ره و و
نه زانراو چ بځ هه نده ران بځت، یان بځ مردن.

ئم کځرفه بهم ته وهره له هځکشاندایه تا ده گاته خاځی شیرزه یی و
لځتځکچوون، ناسرځته و ه، ئه فځیده و بوونځکی نه زانراوه، هه ریه که و
به پځی یه قدانه و هی خودو خاسځته کانی ناخیان ناوی لځده نځن، ئاستی
تځگه یشتنیان دیاری ده که ن، گوځزانه و هی ځځحی مرځف، له دوا یی مردن
دا، بځ نځو گیاندارځکی زانراو، لای ئایینی کاکه یی و هیندځسیه کاند
به پځی کرده و ه کانیان ده بځت، جا ئه و که سه له ژیاندا رفتاری چځن
بوو بځت له دوا یی مردندا ځځحی ده چځته نځو گیاندارځک هه ځگری هه مان
خه سځه ت ده بځت، گهر مرځفځکی باش بځت ځځحی ده چځته نځو گیاندارځکی
باش، پځچه وانه که شی دروسته، ئه مه ش وهځ په رچه کردارځک و درځژیدان به
مانه و ه کارځکی دروست و ئاساییه، دیاره له م ځوونکردنه و ه یه دا،
ئامازه بځ کرده ی “دځنادځن” ده که م، به ځام ئه و هی پارادځکس
ئه نجامده دات، کاره سات فه راهه مده کات ئه و ه یه که ده بځته فه رزنده یه کی
ئاوځته، هه ځگری کځمه ځځخاسیه تی سهیره، دژواره بناسرځته و ه،
پځناسه ی بځ بکرځ.

نه بوونی ئامازه ی ته و او ه تی بځ وځناکردنی فځم و خه سځته کانی،
ه ننگدانه و ه یه کی ځاستگځیه له تراژیدیای په رتبوونی تاځ و
کځکردنه و ه یانه له جه سته یه کدا، له ئاستځکی فراوانتردا، له ځووی
کځمه ځایه تی و ځامیاریدا ځووماځکردنی ئه و پاشاگه ردانییه ده خاته
ځو و که له م ووځاتدا ده گوزرځت.

فاروق به ځه گزه کانی فانتازیا و به ئاوځتکردنی بیرو دیده ی خه ځک،
که له سه ر گومان حوکم ده که ن، شکستی ده سه ځات له ځامکردنی تاځ و
پا به ندبوونی به خځشه ویستی نیشتمانه و ه ئاشکرا ده کات، داهځنه رانه
ځووه جوانییه جودا که ی ئه م دنیا یه مان بځ وځنا ده کات، دنیا یه کی
سه یروسه مر، لای فاروق، خوځندنه و هی پځدراوه کانی دنیا، له سه ر چه مکی
هاودژه کان بونیاد نراوه، له گه ځځنانی ده قی به ره م ها تووشدا
هاو ته ریه، بځ تاتځه کردن و به دواچوون، پرسیارکردن بزځنهر و
دادوهری ده رئه نجامه کانه، که له نیشتمانه یه کانی ځا بردووه و ه
سه رچاوه ی گرتووه.

دیاریکردنی پځشها ته کان، په یوه ندی ځاسته و خځی هه یه به کردنه و هی
هاوکځشه کانی ځا بردوو، گرځدانی به هه نووکه و ه، ئیستای ئاماده
پځویستی به گه ځانه و ه یه بځ لانکی یه که م به رکه وتن و یه که م

خـ شه ویستی، بهـ ام له بهرگـ کی تر دا، به جهسته یه کی دیکه وه، به زمانـ کی تر به ههستـ کی دیکه وه، له زه مه نـ کی تر دا، له هه مان کاتیشدا تـ ده کـ شـ بـ گهـ انه وهی مافـ کی زـ ر ساده و سروشتی له خـ هه سه نگانـدن و له ناسانـدن، له ئارامگرتنی دهروونی، له پته وکردنی په یوه ندی خـ شه ویستی درککردن به هاتنه یزی و خـ لادان له چه واشه یی و له که نارکه وتن، ئه م کارهش ئهسته نگ نیه له ئاست تواناکانی چیرـ کنووس، به گه مه کردن به زمان و خوـ قانـدنی فانتازیـاو به کارهـ نانی ئاماژه و ده لالت و پیشخستنی مانا و فره اهه مکردنی ووداو، له مـ وانگه یه وه فاروق هـ مهر هه هه نده کانی چیرـ کی “نیگایه کـ پـ له گرفتاری” ده خاته و، له زمانی بگـ هره وهی هه موو شترانه وه به که سی دووهم ئاوـ ته ی زنجیره ی ووداو هه کانمان ده کات، هه ر له سه ره تاوه پا به ندی دـ خـ کی نامـ ده بین، کات به یانیه یه، باران ده بارـ، گیاندارـ کی نامـ، که س نازانـ چیه خـ ی ده کاته نـ و ده رگای حه وشه ی ماـ ی کچـ کی مناـ ه وه، کچه ده یه وـ ت بچـ ت بـ قوتابخانه، که ده یبـنـ ده ترسـ، به پرتاو ده گه رـ ته دواوه په نا بـ دایکی ده با، لای کچه منداـ ه که به سه گ شووناس ده کرـ، لای دایکه له بهر مل درـ ژی به سه گ سه یر ناکرـ، له ماریش ناچـ ت، خـ دوو پیشکیش نییه، نه رـ یشتنی ئه م بوونه وه ره، سه یر کردنی به شـ وه یه کی مانادار به وهی چاوی له ئینسان ده چـ پرسیار لای ژنه ی خاوه ن ماـ دروست ده کات، بـ ها تووه ته بهر ماـ یان؟ چاوه کانیشی له چاوی کوره که ی ده چـ ت! دـ ی بـ ی ده جوـ ت، په یوه ندیه کـ به کوره که یه وه گرـ یده دات، ئیتر له بـ گای دیالـ گی کچه و دایکه وه، حیکایه تخوان هه ندـ شت له سه ر کوری ژنه که ئاشکرا ده کات، ئه و کوره ی بـ جانـتا و به دهستی خـ ی چـ ن له بـ زاری و له له ده ستدانی ههستی خـ شه ویستیه وه، ترس له کوشتنی ناوه وه، کردنی به سه گ له ده رئه نجامی نه برانه وهی زنجیره ی جه ننگه کان، هه سترکردنی به مردن، له دوا ی فـ شتنی کتـ به کانیشی ئیتر سه ری خـ ی هه گـ رت، له و ده رگایه وه چووه ده رـ، نه گهـ ایه وه ئیستا ئه م گیانداره گهـ او ته وه، سه یری یه کـ به یه کی ژووره کان ده کات، له وـ نه یه کی فانتازی له سه ر گهـ ایه کـ اده وه ستـ ت هه ور اده کـ شـ ت ناوچه وانی پـ ده به ستـ، باـ نده بانگده کات و ماچیان ده کات، له گهـ به رده وامی و مانه وهی گیانداره که خهـ کـ و دراوسـ کـ ده بنه وه، منداـ به کیسهـ تـ یده گات، یه کـ ووتی پیشله یه، له کـ تریش ده چـ ت، سیمای هه موو ئاژهـ کی تـ دایه، نه خـ ر وـ چه، یه کـ دوو مناـ که وتنه لـ دانی، له بهر ده رگا که دووریان خسته وه، بهـ ام دیسان گهـ ایه وه بـ بهر ده رگا که، ژنـ ووتی با خه بری پـ لیس بده ین، نه کـ بته قـ ته وه، پیاوـ کـ ووتی ئه م له وانه یه له هه سارـ کی تره وه هاتـ، له دوا ی گریانـ ئاژهـ که، دایکه ی خاوه ن ماـ ترس و گومان له دـ یا نه ما، که ئه مه کوره که یه تی و له شـ وهی

ئاژەدا گە ئاوەتەو، ئەو تەسەری درێژ کردوو، حاجی لە قەڵەقە،
 نەخەر کیسە بە با بیکوژین، ژنە ووتی گوناھە بەزەر لە گەخە
 بردی، کەچی خیرا گە ئایەو، کچە مەنە کە ووتی دایە با بەخەمان
 بێبەین، بەخەوێ دەکەین، مەنە بەردەکی لەدا ووتی با بیکوژین،
 جەنە کە یە، کچە گریاو ووتی دایە مەنە، مەنە گۆرسەکی کردە ملی
 ئایکەشا، بەزەرە ملە بردی بە مە ئەو ئاژە مە هەر چاوی لە سەر ئەو
 دایکە بوو، بەردەوام لەو ژنە دەوانی، هەتا ئەو هەموو مەنە
 بردیانە ناو قەرەباغییە کەو، لە چاو و ونبوو، ئەوێ مابوو وە،
 هەرگیز لە یاد ناچەت، ئەو نیگایە پە مانایە بوو کە هەرگیزاو
 هەرگیز سا ئێز نا بێت و ئەهەندی ماناکانی نادەند.

2

هەر لە سەرەتاوە چیرەکنووس لە رگای حیکایەتخوانەو، بە رستە یەکی
 کورت دەمانخاتە بەردەم دوایانە، ئەستەوخە ئاماژە بە هاوکەش یە
 دەکات، رێژەکی جیاواز دەکاتە دەرچە، هەر لە ترازاندنی دەرگای
 حەوشە مەنە کەو ئاوەتە رووداوکی نامە و سەیر و نەبێستراو
 دەبین، وەستان لە نەو دەرگا، ئەو دەرگایە سنوورە، هەدەنەوێ
 پە یەکی تازە یە، پەرینەو بە ئەو دیو دەرگا، ناسنامە یەکی نو
 دە بەخشەت بە دابەش کردنی ئەوێ رووداوکان، دزینەوێ پە یوێندی
 نیوانیان و گونجاندنیان، پەلینکردنی ئاراستەکانیان بە
 ئەتکردنەوێ ئەگەزەکانی یالیزم بە دژەکی، بە جیھانە
 فراوانەکی، خەیاکردن و پرسیارکردن پەلکەشمان دەکات، کات سەر لە
 بەیانێ، باران دەبار، شوێن حەوشە مەنە کی ئاساییە،
 ئامادەبوونی گیاندارە، کە لە زمانی کێژو یە مەنە کەو، بە سەگ
 دەچوێنر، ئەم سەگە خەسەتی بەکرە کە توانای دروستکردنی رووداو
 هە یە، بە اشکاوێ لە زەمینە یە کگرتنەوێدا ئاماژە بە جیابوونەو
 دەدات، بە مەبەستەو دەجوێت، پە یامەکی دەلالی و ئینسانی
 هەدەرگەر، هاتوو مانایە بەدات بە ئەمە، گەورەیی لەو دایە بە زەر
 لەخەکردن لە ئێگای نمایشکردنەو، هاتوو هەندە شتی شاراو
 ئاشکرا بکات، هەندە شت بخاتە وو، بەو هیوایە کێژو ئەو دایکەکی
 لەی تەبگەن، باوەشی ئامانی بە بکەنەو، بەنی خاکە تە کە دەکات،
 یە بە یە دیکە تیان دەدات، ئەدەمەنە، لەسەر پە بێیان ئەدەوێست،
 لە دەرگا دەدات، جەری لەدانی دەرگا کە بە کردە یە ئێزان لای دایکە
 لەدانی دەرگای کورەکی بێردە کەو تەو، هەمان لەدانی، هەمان
 دەنگە، دەستە بەرکردنی دەنگ بە ئاوەتە کردن و گەرانەوێ
 یادەوێری، لە فەراھەمکردنی ئابروودا، پەدانی مانایە، ئەکخستنی

هه نده کانی ههسته، له سهر هزرو ئایده فانی بهرامبهردا، به فرمی نهزموونی شو نکا ته.

ههر کرده یه کی زیندوو کردنه وه بگانه وهی ابردوو، له پدراوه کانی ئیستادا، بشك دابیانی لده که وه ته وه، په کخستنی نه گهره کانی یه قینه، دروستکردنی گومانه، هرچه نده دایکه دی بی ده جو ت، ههستی دایکایه تی به توندی ده ییزو ن، چاوی ل ناترووک ن، به ام به گوهری پدراوه کانی دهق، دایکه ناتوان نکای له ایی له ب ئوم دی خای بکات، ده م چاوی کوره که به ه نگی زهر د، ده می به ه ش ده یین، ههسته که نام یه، ئاو ته یه له نیوان هه سانگدنی روانین که له ئیستادا و گیانه وه و کشانی مانای ابردوو یه که، په ی به نه نامه کانی نابات، مه زنده ناکر، یاخیه به ئاسانی دهسته م ناکر، گرینی مانایه، زیندوو کردنه وه و نمایشی شو نکا تکی به سهرچوو، یه قدانه وهی ئه م بارو د خه، جگای پ شوازی نییه له ئاشکراکردنی سوژه، له چ نایه تی من له منی کارل کراو، مه یاندنی عه قی کارایه، به باوهره نان، به پهرینه وه ح کوره که له مردنه وه ب ژیان، ئه مه ش به چه سپاندنی شو ن و گرینی به شو نکا تکی دیکه وه دهسته به رده کر ت، هاتن له و نه یه کی تر دا د ته بهر دیده ی، خای تازه ده کاته وه، له ناو جهسته یه کی دیکه دا، به کرده ی د ناد ن ح کوره که ی ها تووه ته ن و سه گ ل، یان گیاندار کی نه زانراوه، کور کی ب ناو، ب نازناو، هیچ ده رباره ی نازانین، نه ته مه نی، نه سیما و ووخسار، نه در ئی با نه ه نگی، داما یینی که سایه تی له خه سه ته کانی جهسته یی و پیشه یی، له ئاستی چیر کدا له لایه که وه په یامی ش رش که له سهر دابونه ر تی باو، له لایه کی تروه، یاخیوون و ه تکردنه وهی شوناسه، قایل نه بوونییه تی له وه رگرتنی ف رم کی دیاریکراو له جهسته ی گیاندار کدا، به م کاره ش ل کچواندن و سهر ل ش واوی نه نجامده دات، نه ناسینه وه ده خاته ژر پرسیاره وه، سهر و سه کوتی له خای زیاتر له هیچی تر ناچ ت، پاراد کس له گه مه ئلوفدا فرهه مده کات، به هیچ پ ناکر ته وه، پینه ناکر، ئه وهی ده یینیت، ئه وه نییه که بناسر ت، به م پیه ش اساندنی ئه م که سایه تیه نه ناسراوه، ده رخی تراژیدیا یه که، ق که گهر زیاده ری نه ب، له تراژیدیا یه که ی “میتام رفیس” 4 ی کافکا فراونترو ئا زتره، به وهی میتام رفیس کات ده گ ر ت به قال نه، ده چ ته جهسته ی جانه وه ر کی ناسراو و دیاریکراو، ناسینه وه که ی به یه ئامانج ئاراسته کراوه، ئامازه داره، به ام کاره سات ئه وه یه، کاره کتیره که ی فاروق ه مەر، په رته، دژواره ناتوانی له یه شووناس و یه پ ناسه وه، له یه جهسته ی دیاریکراودا بیناسیته وه، ئه مه ش له

ئاست نه گوتراوی ده قدا، ه نگدانه وهی ئه و ئه نجامه ده دات به دهسته وه که ایه هکانی که سایه تی تاکی کورد له ده رئه نجامی بارکی ئا زی ده ره کیدا له ناوه وه تووشی ئاشووب و ئا وسکاوی دهروونی ها تووه، به ئاسانی نا کره ته وه ناتوانه ئه و ته مه به و نه ته وه که داکه وته کان ز به ده قی سه پان دویانه به سهریدا، هر له ناسه قامگیری امیاری، دواکه وتنی ئاستی بیرکردنه وه و نسکی که چهری و پاشا گهردانی ئا بووری و جیاوازی چینایه تی، هه سترکردن به ته نیا با ی، توند و تیژی په یوه ندیه که مه ایه تی و کا بوونه وهی ههستی خه وهیستی به گشت ئاسته کانییه وه، سهرته پی هه موویشیان گه نده یه، مارکس گووته نی " هه شیری له دوو باردا گه نده ده به، تاوان ببینی سزا نه ببینی، سزا ببینی تاوان نه ببینی"، خه د زینه وه له نه وه جهسته یه کدا، یا خود نیشتمان کدا، که سنووریان هه یه، وه له ناو ناسنامه یان نیه، که کراوهی م ژوویه که، تژییه به چهوسانه وه و و رانکردنی م ژوو له سه ینه وهی جوگرافیا یی نه ته وایه تی تاکمه ندی جهسته یی، به یه گه ا نه وه به م فاکته به ناو گه ه پانی ووداوه کان نایکاته خاوه ن جیهان کی سهر به خه، وابهسته ی ابردووه، جیهان کی به سهرچووه، ته نیا له سنووری ئه و په یوه ندیانه نه به که مه بهستی تایه تی ته دا هه یه، ئایا به چی گه راوه ته وه، "به ها تووه ته بهر ما یان"، چ نه نییه کی به دواوه یه؟

ئه مه پرسیری ژنه ی خاوه ن ما ه، واتا دایکی ئه و کوره یه که تا که تای یی چیر که که، نه له ژیا نیدا، نه له هه نوو که دا، نازانین ناوی چییه، ئایا گه ا نه وهی ته نیا که شش که به گر دانی ئیستایه به ابردووه وه! ساتی هه وینه وهی گومان کردنه گه یشتنه به یه قین، یان ترسه له ئیستادا ده یه و ته خوشکه بچووه که ی و دایکی بهار یی، وه کوری گهره ی ما به قای به شیرینی په شهاته کان ناکات، هه میشه هه ست به هه هشی تا ییه ده کات، که ئه گه ر که زیاتر هه ده گر ته، تا ژیا نیان ژه هراوی بکات، له په داچوونه وهی داها ته کانی ده قدا ئه وه مان به مان وون ده به ته وه که نه له ابردوودا، نه له ئیستادا تاقه که سه نابینین هه سته کی جوانی به رامبه ر بنو نه، هر کات ته ههستی جوانی بداته پوو کانه وه، له به رامبه ردا هه گه زه کانی توند و تیژی، کوشتن و برین و جه نگه نه به او هکان هر جاره و له ژر ناوی تازه له دووی یه کدا دن و گهش و نماده کهن، هاوکات چه مکی عه قیش شکست د نه، به هه زیش و خه خواردنه وه له دنیا دا به سهرچه پییه وه شایی و به زمو هزم به خه وه ده بین، شنبیرو خو نه وه وار جگای ته دا نا به ته وه، گهر له داخانا نه مر، په رته واز یان ئاواره ده به، گهر نا دا به ان له ته که خیدا دروسته کات، تووشی نام بوون وخه م کی

ده بـت، ئه وه تانـ حه كيا تخوان له زمانى بگـهـه وهى هه موو شترانه وه، به ئاشكرا پـشبينيهك ده كات به كيژـه بچووكه كه دهـت "له جـى ئه وهى وون بيت به ره و قوتا بخانه بروات" 5، گرـدانى ئه وـهـهـ به وـخـزانـه وه، له خـرا نيه جيا وازيه كان له ئامـز ده گرـت، تـكهـكـردنى دوو گرته له يهـك ساتدا، ئاسته كانى جووـه به ره وهـكـشانى درامى ئاراسته ده كات، سهـرى داوه كان له يهـك تابلـدا كـده كاته وه، گرتهى يهـكهـم، كاتـه سهـكه كه ده گرى به فرمـسـك هه ويني ميحه تـكه ده گرـته وه، هه ردوو ديوه كهى خهـم و خـشى له يهـك لووتكه دا يهـك پـده گرـته وه، به ديوـك گوزارشت له خهـمى تهـمنـكى به سهـرچوو ده كات، ههـلى دوو باره كردنه وهى نيه، وهـك پـاكتـكيش ناتوانـه هيج پـشكهـش دا يـك و خوشكى بكات، يان به جـرـكه له جـره كان په شيمانه له چـنـيه تى مامـه كردنى ئه وساي گهـنجـنى، كه ههـشه و ياخى و شكستبوو له خـشه ويستى و په يوه ندييه كانى، به ديوـكى ديكه ئه و فرمـسـكه ته لىسمى ديمانهى پاش ئه وه نده ساـه زيندوو ده كاته وه، تامى خـشـيهـك ئه داته پاـه پـرـژهى گهـرانـه وه بـ ماـه و هـلانهى ئاشتبوونه وه، شيمانهى قهـبوـكـردنى تـخـده كاته وه، گرتهى دووهـم وـنه يهـكى فانتازيه به لايـهـمانتيكدا دهـشكـته وه گـهـهـه وه كهى پانـراميه، به وهى سروشت هه ماهه نـگه له نمايشكردن، كاتـه باران تـكهـى به فرمـسـك ده كـرـ كـردهى ناسينه وه و پـلـينـكـردن دژوار ده بـت، ئاوـته بوونى ئاوى باران و فرمـسـك ههـهـندـكى ئهـنهـلـگى ده به خشن له تهـك به يكدادانى به خـشـينى مانا، له و پـنته ههـستيارهـى كه خـشى له ناخـشى جيا ده كاته وه، ههـر ئهـم جياكاريه، اى جيا وازو دياـلـگ له نيوان كچه و دا يـكه فهـراهه مده كات، كچه كه به بارانه وه گرـيـده دات، دا يـكه به فرمـسـكه وه، ئاژهـه كه به هه ردوو كيان وه، "كچه كهـم ئه وه ئاوى باران نيه، فرمـسـكه، ئاژهـه كه ده گرـه" 6، كچه كه به ئومـدى گلدانه وهى ئاژهـه كه له لايـهـخـيان به خاكـهـا يى ده رگاي چهـند ئهـگرـكه بـ دا يـكى ده كاته وه، بـسووده، دا يـكه متمانهى تهـنيا به خهـم ههـيه، بـ ئومـده، تهـنيا بـواى به فرمـسـكه، نهـك باران گوـلى بـ ناگرـت، دـهـهـقانه ده رگا كه له دوايى خـيه وه داده خات، ههـرچه نده له دواييدا به شتـكه له بهـزى و شتـكه له سهـكـردن ده رگا كهى لـده كاته وه، كه چـن ئاژهـه كه له ژووره كان ادهـمـنـه و به سهـر پليكانه كاندا سهـرده كه وـت، بهـام وهـك كـردار دا يـكه بـده سهـهـاته، داكـكى له ته لىسمى ئه و ههـسته ناكات كه دى ده جوـنـه، له ژـر فشارى پـاكتـيزه نه كردنى ئهـم دركـردنه پرسيارى ئاراسته ده كات، ده كـر به شـوازـكى ناراسته و خـهـرگا يهـكى تازه له چهـمكى تـگهـيشـتنى ئـمه واـبـكات، دا يـكى نه به ئهـرنى نه به نهـرنى وهـامى تا قهـه كچه كهى ناداته وه.

له سهره تادا كردهى ده رگا داخستنى دايكه له دواى خـ يا نه وه، به شـويه كه له شـوه كان بـ به زى به رامبه ر ئاژه كه ده نوـنى، له هه مان كاتدا ئاماژه يه به ده ركردنى، كچه كه له رـگاي گه ياندنى نه گه ره كانه وه، ئاژه كه شـ له رـگاي بـده نكيه وه به هه موو چه شنـك هه وه ده دن په يامى خـ شه ويستى بگه يه نن، ئيستا گوـ له كچه كه ي ناگرـت له ابردووشدا گوـيى له تاقه كوره كه ي نه ده گرت، ئه مه پيشه يه تى، ناسنامه يه تى، دايكـكيى زـردار، يه قدانه وهى كـپيه كه له ده سهـاتى تاكـ هه ندى، كه لتوورى سيستمه مه له ژهـهـاتى ناوه راستدا، دايكه به وه نده وه ناوه ستـ ههـهـشى كردنه وهى ده رگا كه له كچه كه ي ده كات، ده رگا كه خـى وهـچهـرخانه، ساتى يه كلاكه ره وهى ههـويسته، برياردانه، پنتـكى چاره نووس سازه، فاروق ده يه وـتـشتـ لهـياـ ده ربهـنـت، كه به چاوى ئـمه نه بينرـت، وهـلـ لهـگـانـه وهى دـاميدا ئاشكرا دهـبـت، كه ميوانى نامـو ناوه خته چـن ديه وـتـزيانى خـى په يوه ست بكات به كچه و دايكه وه، بـيه له ده رگا كه ده دات، عانـگـى قوـاخىـاي كچه كه ده بين، هاوشان ئاژه كه به شـوازـكى دى دـته وه، كاتـ وو له ئاژه كه ده كه ين، كچه كه به پـشـهاتـكى ديكه وه گفتوگـ له تهكـ دايكى ده كات "ئەي چييه دايه خـ دوو پشـك نيه" 7ـ ازاندنه وه و ته زيكردنى ده ركه و ته كان، به ديوكـ به تاـ كردنى ناوه رـكـ و ته وه رى خـ شه ويستى به زه قى ده خنه وو، به ئاشكرا چاو خهـتانـدن به ره مه ده هـنن، پارادـكـس فه راهه مه ده كه ن، لـره ئاژه كه ده رده كات به مه رجى جـگـربوونى هاوكـشه يه كه كه چاو ه كانى له چاوى كوره كه ي ده چـت، وهـلـ هه ستى خـ شه ويستى وهكـ كردوه، كارى پـناكرى، وـنـه ي كوره كه ي كه له سهر ديواره كه جـگـيركراوه، ته نيا بوو ته پرـپاگنده، ئاماژه يه كه بـ نواندنى ئه مه گ و خـ شه ويستى، وـنـه كه به و په رى ژو خـ شه ويستيه وه له ژووره وه ههـواسـراوه، وهكـ كردو هـشـخاوه ن وـنـه كه شـله و ديو ده رگا كه وه ده رده كرـت، بـ شاردنه وهى شوـنه وارى ئاوـه كانى وو، چـن مكياژـكه، چـن گه و جانـدنـكه، لهـووـى فـمه وه هه ر وهكـ گه و جانـدى ئاژه كه يه بـ ئه وان، ئاژه كه به ئه نقه ست بـده نكي كردو وه ته بـژارده ي خـى، ده زانـتـ دايكى گـى بـ ناگريت، كچه كه ي زيندوو ه گـى بـ ناگرـت، ئيستا له كوى گوـ بـ ئاژهـيكـيان بـ مردوويهكـ ده گرى، دـنياشه له وهى پرـسه ي گـگـگـرتن نه ماوه، ئه زمونى كه لتوورى بيستن ده مـكه له م هه رـمهـدا به سه رچووه، گووتارى ده ق جياوازى و دژايه تى جه مسهرى دوو شوـنـكات ده خاته به رده ست، له فاكته كانى هه نوو كه دا، فاكته ره كانى بـده نكي اده ستبوون نيه به نا ئومـدى، ئه وه نده ي هـگـه زه كانى ئاشتبوونه وهى تـدا هـچاو ده كرـ ئه وه نده ياخي بوونى ابردووى له سهر بونىاد نانـ، گهر پيلانى بـده نكيه كه ي به شـكـ نهـبـت له ده نگ و ئاخو تن و ئه جينداى گهـانـه وه ههـنـهـگرـت، ئه وا

بـَشَكْ جـَرَكه له نهرمی و له دانای و له خـگرتن، گهر له اـبردوودا دهنگ و ههراو تووـهـبوون و سهـرههـگرتن و تهـراوگهی به دوايـخـیدا هینابی، ئایا به ئاراستهی پـچهـوانه، بـدهنگی سهـقامگیری و گهـانهـوه بهـدهـستناهـنی، گهر اـساندنی ناـهزایی و ژاوه ژاو، اـنومايیهـکانی خـگونجاندن ههـوهـشـندـتهـوه، نهـتوانـ له اـبردوودا جیاوازی دروستبکات، ئایا لهم بـدهنگییهی ئیستادا دهـتوانـ ئهـو جیاوازییه فهـراههـمبکات، گهر ئهـوسا چهـکهـهی فهـوتانـدنی بهـرهـمهـنابـ، ئایا ئیستا دهـتوانـ بهر له گهـیشتن له نـویبهـرت، گهر ئهـوسا به ناسنامه و به نهـبوونی جانتاوه، له پـرینسیپهـکانی مانهـوه وهـكـمرقـداكـکی دهـكات بـ ئهـوهی جانتای ههـبـ، سنوورهـکانی کهسایه تی خـی تـدا کـبکاتهـوه نهـبوونی جهـنتا ئاماژهـیه کی دهـلالیه به لهق بوونی شوـن، له ههـرشوـنی جهـنتا ههـبوو، مانای ئهـوه یه شوـندـکت ههـیه بهـستنهـوه یهـکت ههـیه به شوـندـکهـوه پا به ندیت، گهر بچووک و کاتیش بـت، ووبهـرکـه ههـیه پـیکهـیتهـوه، تـاژیدیای ئهم برادهـر هـزه سهـره کییه کهی وابهـستبوونی به شوـنهـوه وونکردوه، له سهـرجهـم ئاستهـکانی خـشهـویستیـدا ههـلوشین سهـروهـره له تهـنگهـژه و ههـستی بـ ئومـدی، له گیانهـا بوونی هیوادا هیچ نهـماوه خـی پـوهـبگر، بهـتال، خودی خـی، سهـری خـی ههـگرت، ئایا ئیستا محـا نییه بتوانـ بگهـتهـوه، داوای شوـن بکات و بهـتا ییهـکانی پـکاتهـوه، ههـستی خـشهـویستی بگـهـتهـوه، ئایا دهـتوانـ پردی لکاندنی دوو شوـنکاتی جیاواز بهـدژه و ابوونه کانییهـوه به یهـکهـوه گرـبدات، کاتـ له ژـر فشارکـکی دهـروونیدا دهـتهـقهـتهـوه، وهـكـدهـرئهـنجامـک کردهی بـزاری هـهـنجی پـدهـدات، جوانییهـکانی سروشت نابینـ، پـلهـوه دهـن ههـستی خـشهـویستی نهـماوه، ئایا ئهـمه وهـكـدهـرهاویشته یهـهـو نیـ پرسیارگهـلـک ناگرـتهـوه، پـویستی به وونکردنهـوه یك زیاتر نییه، ئایا ئهم ههـهـوـست وهـرگرتنه، تـهـکردنهـوه و سزادانی خودی خـی نییه، که ژـه له ژـان خهونی ههـبووه، ئیستا متمانهی پـنهـماوه، یان پهـرچه کردارک نییه ووه نـگه تیغه کهی وهـرگرتووه، بهـو پـیهی " ههـرشتـک له اده بهـدهر پتر بوو ههـدهـگهـت و دهـبهـته دژه کهی" 8، بـنرخکردنی بهـهاکانی مـرـق، له دهـرئهـنجامی جهـنگ و وـرانکارییهـکانی وهـشاندنـکی محـا هـبتوانـ ئـقره بگر، خـی له کردهی سهـگبوون پـارـز، ئاگری جهـنگ دـزهـخـکه له دهـرهـوهی ههـبـژاردهـکانی ئهـمهـوه ها تووه، سارتر گووته نی " ئهـوانی دیکه دـزهـخن" 9 له دـزهـخدا جگه لهـوهی لـبـوردن نییه، شتـکش نییه ناوی هـمنکردنهـوه و دـدانهـوه بـت، ههـر لهـسـنگه ی ئهـمهـشه سهـرجهـم ههـهـهـکانی دایکی بـمانهـوهی کوره کهی بـسوود دهـبـت، ئهم وهـك دایکی ادهـستی سـکردنی دـزهـخی داکهـوتهـکان نهـبووه و نابـت، ئهم

وهك دايكى له دواى د زهخه وه، گه شبن نيه به هه بوونى به هه شتى
 ئاينده، ئهم له گاي سه رخ هه گرتنه وه ته زيه به ره تكدنه وهى ئهم
 د زهخه وه ده ست و په يوه نده كانى، ئهم جگه له ريشتن و دووركه وتنه وه،
 به هيج چاره سه ر گه شبن نيه، ئهم ه شبنه به وهى چتر به رگه
 به د زهخ كردنى د اكه وته كان ناكات، مه جبورى مانه وه نيه، ده روات
 سه رى خى هه ده گر ت، ئاماده يه د زهخ كى ديكه ي ناديار
 تا قيبكا ته وه، دايك چيه. نيشتمانى ب ئيراده چيه، كه نه توان
 ئاسوده ي و سه قامگيرى به تاكه كانى بيه خش ت.

ئهم نا يه و ت له ن و م گه لدا تاك كى سوا و ب ت، ئهم واى پ با شتره
 ه شبن كى به ئيراده ب ت، پاراد كس فه راهه مبات له تهك گه شبن كى
 ب ئيراده، گرامشى گووته نى "ه ش ببن كى به ئيراده نهك گه ش ببن كى
 ب ئيراده" 10 ئهم ئيراده يه له هيجه وه نه ها تووه، به كو پاشخانى
 شنبيرى له دوا وه يه، له ئه شقى كت ب و شه ونه خوونيه وه سه رچا وهى
 گرتو وه، له يهك كاتدا قه يرانى ئابوورى و ته نگزه ي بوون، ناتوان
 كت ب و د زهخ له يهك پ گه ك بكا ته وه، ه نگه كت ب بفر شرت و له
 ناو بچ ت، به ام مه عريفه نافر شرت و له ناو ناچيت، دوانه ي كت ب
 و مه عريفه، وهك دوانه ي جهسته و ح وا يه، پا به ندى يه كن، هر
 داب انيك مردنى جهسته و ك چكردى ئه وى تر و اتا ح دهسته به رده كا،
 بوونى ئهم به كت به وه به نده، جوانيه كانى حى به مه عريفه وه
 گر درا وه، كه واته به هه بوونى كت ب، جوانيه كانى معريفه
 ئاماده باشى هه يه، به فر شتن و نه مانى كت ب، تيركى جوانيه كانى
 مه عريفه، ح ئاسا ب به ربه ست به تاك هويانه كچ ده كن، دركردن
 به مردنى پ شوه خته ي، له دوايى فر شتنى كت به كانيوه ئاشكرا
 ده ب ت، خى به مردو و ده زان، له وه زياتر هيج نه ماوه ده ب حى
 خى له و د زهخه رزگار بكات، سه رى خ هه گر ت، له دواى كرده ي هر
 يشتن كى استه وه خ ب چاره سه ر كردن، نه نى زامى گه انه وه يه كى
 ناراسته وخ هه يه، يشتن و به ج ه شتنى د زهخ توانا يه كى ب
 سنوورى هه يه له س ينه وهى شته جوانه كان، گه انه وهش ل كه وته ب
 د زينه وه و ب ينى هه ردو و ه هاوته ريه كه ي د زهخ و به هه شتى له
 ده ستچوو، هه ردو و جه مسره به يهك نه گه يشتو وه كه ي مردن و ژيانه،
 په رته، ب شاييه كه له نيوان ژيان و مردندا يه، لانه وازه له مردن
 گه او ته وه، تامه زر ي ژيانه، تينو وه به اده ي دووركه وتنه وهى له
 مردن، به زياده وهش هه په ب ژيان دهكات و تر ناخوات، سه رسامه به
 هه بوونى ژيان له ژينگه يه كدا كه سه ره كه ترين ه كاره كانى ژيانى تدا
 نه بووه، كه له ژياندا بوو ب ئاو لك ده گه را بيه تته وه،
 زيندوويه تى پ بيه خش ت له هه ستى مردن دوورى بخاته وه، ئه و ئاوه

نه بوو ما ټټکی مردوو، کټمه ګایه کی مردوو، مرځ ځی زیندوو ناخواز ټټ،
 یان ده ټټ له و ګټ ټټ ستانه بم ټټ ته وه، به مردن ټټ کی فله سفی بمړ، یان
 ده ټټ له پټ ناو بیروب ټټ چوونه کانی سهریځ ټټ هی ټټ ګر ټټ، له ګه ټټ انه ودا
 دواي "سهرکه وتنی داخراو" 11 مردنی خاوه نه کی، ئاو چ به هایه کی
 ده ټټ ټټ، هر ټټ ټټ ئاو بخ ټټ ره وه هیچی ل ټټ بهرهم نایه ټټ، مرده ل ټټ کی
 ترسی زیندوو بوونه وه و ئاوه دان بوونه وه هی ټټ ناګر ټټ، تینویه تیش
 ناشک ټټ ټټ، ئم مردوو، ناسنامه ی زیندووی هی ټټ ګرتوو به ټټ یه له ئاو
 خواردن ټټر ناخوات، دایک و خوشکی و ګه ټټ هک و شار زیندوون به
 ناسنامه ی مردنه وه ماونه وه، ئاویان ټټ کراوه ته وه، به لوعه کیان
 وهک جارن ټټ ئاو نیه، ئاویان هی یه ژیان یان نیه، هزو
 خ ټټ شویستیان نیه، نه ترسی مردنیان هی یه، نه له ژر هی ټټ هشدان تا
 بیر له ټټ ټټ شتن بکه نه وه، رایه ټټ کانی و ټټ نه که دژوازه به خستنه ټټ ووی
 دوو سهرده می جیاواز، سهرده می خه باتی مانه وهی پټش ټټ اپهرین و
 سهرده می ټټ اده ستبوون و ګه ټټ انه وهی دواي ټټ اپهرین، سهرده می
 ئاو ټټ ته کردنی ټټ ه ګه کانه، یه قدانه وهی ټټ هشی ټټ ابردوو له ټټ و پاییزی
 زهردی هی نووکه دا، سهرده می که شفکردن و ټټ نکردن و کاتی ناسینه وه یه،
 ګه ټټ انی به ټټ و ژووړه کاند، سهرنجدان و ټټ نکردنی به رده وام،
 ګه یان دنی په یام ټټ کی ئاشکرایه، له ټټ ګای ګر ټټ دانی سهرده مه
 جیاوه زه کانه وه ئم بناسنه وه، بیر له ئاینده یه کی تر بکه نه وه، ئم
 ټټ چوونه یه کد ټټ ته وه له تهک ئم په نده ئیسپانیه که ده ټټ ټټ" ټټ ابردوو
 به و ټټ نهی ئیسفه نج ټټ ګووشه و ئیستا وهک ګو ټټ ټټ ټټن بکه و ماچی ټټ
 ئاینده بن ټټ ره" واتا ئامانچ له ګه ټټ انه وهی ئم زیاتر ټټ
 ئاشتبوونه وهی له ګه ټټ ئاینده و ټټ ستل ټټ زیادایه، ګریان و پټ که نینی
 له یهک ساته وه خندا ئامازه یه په لاره ټټ کا ټټ فامی دایکی، هر
 ل ټټ یناګات، ګی ټټ انه وه هاوته ریه له بهر ئه وهی نووسهر که له پشت
 خه کایتخوانه وه خ ټټ خه شارداوه، جارجار ر ټټ ی ګ ټټ انه وه به دایکی
 ده سپر، دایکی بګ ټټ ه ټټ وه به زمانی منی قسه که ره وه، پټ له و راستیه
 ده ټټ که ئازه ټټ که له شو ټټ نکهدا ده وه ست، ده ټټ ته باک ټټ اوند ټټ
 په رده هی ټټ ما ټټ ین له سهر ش ټټ تبوونی کوره کی، سوتاندنی ئه و کت ټټ بانه ی
 که له کت ټټ بخانه که یدا ما بوونه وه، به مانایه کی تر ئم ز ټټ ربه ی
 کت ټټ به کانی ف ټټ شتوو ئه و کت ټټ بانه ی ماونه ته وه هی ټټ بژاردهن، له
 س ټټ نگه ی ئه وهی به ج ټټ ر ټټ له ج ټټ ره کان په یوه ستن به ژیان ی
 تایه تییه وه، هر یه ک ټټ کیان به ج ټټ ر ټټ کیان ټټ یان هی بووه له دا ټټ شتن و
 له پټ کهاته و له پاراستنی نه ټټ نیه کانی، ټټ یه تایه تمه ندیه کیان
 هی یه، قابیلی ف ټټ شتن نین، د ټټ نه ها تووه بیانف ټټ شی، له ساته
 وه خت ټټ کی ز ټټر شپرزده که هزر پ ټټ زی ل ټټ ده بر ټټ سنووره کانی دان
 به خ ټټ داګرتن ټټ کده شک ټټ، ئیتر هیچ له مپه ټټ ک له نیوان من و نامندا

نامـښ، ئا لهو ساتهـدا به گـرتهـيهـکـي زـږ فـانتـازي تهـڅي به تراژيدياي که نارکهـوتن، فاروق هـمـر له گـه بهـيانـدا تـابـلـيـهـک دهرارزـښـتهـوه، به ئا هـنـگـي هـهـهـا تـنـي ږـځـکـي تـازـهـو به هـر سـهـځـنـانـي مـځـځـکـي بـه پـرسـه له سووتاندني کتـبهـکانـيدا سهـمـاي مهـرگ دهـکـات، هـيچ ئاساوار و ژيلـهـمـيـهـک له سـهـر زهـوي بهـجـنا هـهـځـځـت، هـهـر پـهـهـيـهـکـي سووتاو دهـنـگـکـه، ناـهـيـهـکـه، بهـشـکـه له ځـي، بهـشـکـه له هـهـبوونـي، هـهـسپاردنـي ځـي به پـلـينـکـردنـي ئهـو کهـسانـهـي له گـځـځـيـنـي ځـي هـوـي مـرـځـقـايـهـتـيدا مـځـوـوـيـهـکـان ئهـنـجـامـداوـه و دا بـاـنـکـيان فـهـرا هـمـکـردووه، هـهـر يـهـک له سوکرات *، له شهـوه سپـيـهـکـانـي دـسـتـيـهـځـسـکـي *و له مهـسـيـحـدا، پـهـنـا بـردن بـه زينـدووکـردنـهـوـي ئهـم ناوـانـه، گوزارـشـته له تـايـبهـتمـهـنـدي و بارگاوي بووني ځـي، به هـنـگـهـکـانـيان درکـکـردنـه به ژان و ژـځـيان تـامـکـردنـي کـهـشـهـکـانـيانـه، ځـي دـزـيـنـهـوـيـه له ناويانـدا، هـنـگـدانـهـوـي شووناسـيـهـتـي، نـيـشـتهـمـهـنـيـهـکـه له ناخـيـوه سـهـرـدهـکـات، نا تـوـانـځـي رزگار بـځـت، هـهـر يـهـکـهـو به شـځـوازيـک و به چـهـشـنـځـک پـشـکـکـيان له ځـي پـچـيـوه، له سوکراتـهـوـه خـوـي ناسـي، هـخـنـهـي له دهـسـهـځـات گـرت، له شهـوه سپـيـهـکـانـي دـسـتـيـهـځـسـکـيـهـوـه فـځـري تهـنـيـايـي و ئهـوـيـنـي يـهـک لـايـهـنـه بوو.

ئـهـو کـچـهـي ځـي شـيـدهـويـسـت يـارمـهـتـي ئهـدا، حـزـي له کورـځـکـي تر بوو، له دواجاـردا لهو کـا تـهـي ئهـم ئهـيـهـو ځـي بـهـنـگـي بـشـکـځـځـي، ئهـوـيـنـي ځـي بـه ئاشکرا بکات، ئهـو دهـځـوات له تهـک ئهـو کورـهـي که فـهـرامـځـيکـردبوو، ئهـمـهـش بـه ئومـځـديـهـکـي تر، داخـسـتنـي دهـرگـايـهـکـي تر له ژيانـيدا ساغدهـکـا تـهـوه، دهـرگـاي يـهـکـم دا يـکـيـهـتـي، پـهـيـوه نـديـهـکـي پـتـهـوه خـوـي داگـير کـردووه، توو هـبوون و ها تـو هـا واري تهـنـيا بـه گـځـرا نـهـوـي خـوـي له دهـسـتـچـووه، ئهـم له تاوانا نهـبا وون بـځـت فـريـاي ځـي دهـکـهـو ځـي بهـجـيـدهـځـځـت، دهـنـکـهـکـي حـهـشـارگـايـهـکـه، ئهـلـتـهـرنا تـيـځـي دا يـکـيـهـتـي، دـزـيـنـهـوـي خـوـده، ځـي تـځـدا دهـبـيـنـځـي، بـهـنـگـيـهـکـي ترسـه، نهـوهـکوو ئهـمـيـش له دهـسـت بـچـځـت، بهـځـام ئهـفـسووس پـځـش ئهـوـي بـځـته دهـنـگ دهـنـکـهـکـي ئهـم بهـجـيـدهـځـځـت، ئهـم هـمـيـشه قوربانـي بووه، له سوکرات بووه قوربانـي مهـعـريـفه، له شهـوه سپـيـهـکـانـي دـسـتـيـهـځـسـکـيدا، ئهـوـيـنـي ځـي دهـکـا ته قوربانـي ئهـو کـچـهـي که ځـي شـيـدهـويـسـت، دوا شـت مهـعـريـفه و ئهـوـيـن کـهـدهـکـا تـهـوه، مهـسـيـح ئاسا ځـي دهـکـا ته قوربانـي، به مـردنـي ځـي ژيان بـه ئهـوانـي تر مهـيـسـهـر دهـکـات، گـهـر ئهـوسا مهـسـيـح له خـاچ درابـي، ئهـوا ئهـمـيـش به جـځـريـک له جـځـرهـکـان له خـاچ دراوه، هاوکـځـهـي مـردوويـهـکـي زينـدوو به يـهـکـيـانـهـوه دهـبـهـسـت، مهـسـيـح بـه دا بـيـنـکـردنـي داد پـهـروـهـري و ځـي شـهـويـسـتـي، له ئاخـر زهـمـندا دـځـتهـوه، ئهـمـيـش له ئيـسـتـادا بـه هـمـان پـهـيـام گـهـځـاوه تـهـوه، مهـسـيـح له خـاچ دهـرـځـت، ئهـمـيـش

هه ځگړی په یامه کې مه سېحه، له دواي په یوه ندي دوو څو شويستی د ځو او،
که مه ځگایه کې سه قهت، شرو لکه وته کانی، به فرمی شو ځنی له دنیا دا
نه ماوه، به ئاگره وه له ده رگاوه ده رده کر ټ، دابه شکردنی
ووداوه کان، د زینه وهی په یوه ندي نیوانیان، رځخستنیان له
هاوک څه یه که دیفاکت بگر ځ ب څه کی ب څیا ځکردن یان
ه گزه کانی ځیالیزم وهرچر څنځی ب څه گرتیه کی فانتازی، وه څه وهی
نووسه له څه وتی گ ځانه وهی به دواي په کدا څه چاویان ده کات و
جیا یانده کاته وه، له گرمی ته نگرهی که نارکه و تنه دا، جار ځکی تر
هه څه ده س څه وه، هه ست څه یگر څه وه له و دزه و ابوونه دا، جار ځکی دیکه
څی نمایشده کات، هه و څه دات بوونی څی بسه لم څنځی سارتر ئاسا له
دزایه تی ئه وانی تر دا بوونی ده سه لم څنځی، گر به کرده ویی له ژر
فشاری داکه و ته کاند د ځابی، ئه و به دیوه کی تر دا، له ده رخی
څه یا و فانتازی دا څی ده ک څه وه و دیباته وه، کات څه ئازووقه
څو شويستی هانی ئه دا باوه ش به داره نجیره که دا ده کات و
ل ځینا ب څه وه، هه رچه نده باران ده یگر څه وه ځو ئاوا ده ب، شوی
به سه را د څه ره د ځ، اگیری به چه قینی به دار هه نجیره که وه دال ځکه
ب مه دلولی مانه وه و څو شويستی، هر وه څه باران دال ځکه ب
زیندو و بونه وه، سهرده که و ځ، تا له سه ر تاقه هیوایه که تاقه گه ځایه که
له نگر ده گر ځ، ده وه ست ځ، ئه م گه وره ده ب ځ، څو شويستی نامر ځ شار
له س ځنگی ځق وجه نکه دا بچوک ده ب څه وه، ده مر ځ، دوانه ی جه ننگ و شار
گر له گ څه شه نیگایه کی دیکه وه ووردبوونه وهی ب ځ بکه یی، ده کر ځ
یه کب ځنه وه له گه ځ دوانه ی من و ده سه ځات، ئه و جه نگی که له ناخیدا
هه ځگیرساوه که متر نیه له و جه نگی که له ده ره وهی ئه م دا ځووده دات،
ده ستپ ځکی جه نگی ئه م له هه ژموونی دایکیه وه پهل ده هاو ځ، سه رنجیده ن
هیچ ج ځره ئامازه یه که نیه به هه بوونی ځو ځی باوک، پ ځه چ ځت دایکی
ب ځوه ژن ب ځ، ر ځی باوکشی بگر ځو ځ، ب ځوه ژن هه م س ځزه وه که دایک، هه م
ده سه ځاته وه که باوک، ئه م له نیوان دوو به رداش پهرت بووه، دایک به
دیو ځ څو شويستی ده نو ځنځی، به دیو ځکی تر ز ځرداری و ده سه ځات په ی ځه و
ده کات، ئه وه ده ننگ و گازنده ی ده سه ځاته له گه رووی دایکیه وه
سهرده کات" ئای کو ځه که م چن عه ز ځتی ځو ځت داوم له هر کو ځ ر ځت شاد
ب زیندوویت یان مردوو" 12 ئه م پتر له گووتاری سیاسه تمه دار ځک
ده چ ځت سه یری دزه و ابوونه کان بکه ن، عه ز ځتی ځو ځت داوم/ ځو ځت شاد،
ناشرین کردنی لایه که، به رانبر به جوانکردنی لایه که تر، زیندوویت
/ مردوویت، ب ځ منت کردن و ب ځ نرخکردنه ب ځ ئه می ده سه ځات، جیاوازی
دروستناکات، چ ځن عه ز ځت و ئازاره که له بیرناکات، چه ند ل ځبورندنش
ئه نجامده دات، گه رچی وه که نیشتمان دایکی هه یه، به ځام وه که پ ځه و
باوکی نیه، په رته، هه میشه به ترسی ب ځشایی شوینی باوک گه ما ځ

دراوه، ئەم ھەستە لای فاروق لە چیرۆکی باوکم دا بە ئاشکرا
 ەنگەدەداتەو، ھەمیشە دەسەلاتی باوک گەرۆک پێویستش نەبێ دەتوان
 ھەستی دایا بوون بێ خزانەکی بێنەت، ھەستکردن بە ھەتە قینی ئەم
 بێشاییە، دوو کەرت بوونی ئەم بکەری لێدەکەوتەو، لە گۆژنە
 خەمکی ئەبەدیدا دەخولتەو، ناگات بە مەرام، بە دیوێک ھەستدەکات
 کوری گەرۆکی ما، خێی بە پیاو دەرزان، دەیەوت جێگای باوکی
 بگرێتەو، بە دیوێکی تر لە لایەن دایکییەو دووچایێ کێشەبوو،
 دایک نایەوت دەسەلاتی ادەستی کورەکی بکات، وەک بێوژنێک تەنیا
 متمانە بە خێی دەکات، ئامادە نییە دەرختنی کورەکی بێتە ھێی
 سێنەوێی خێی، وەک دایک ئەمە ھێی سوورە، کێدیتایە، نەمانی باوک
 کێشە، بێشاییەکی چەرۆ بە جێگرتەو، بانگەشی شەریکی نەنی
 ناوەخە، دەرچە ئەم کێشە لەسەر دوو ئاستدا ێیە ەکان
 ەنگەدەکات، قەناغی یەکەم بێ پتەوکردنی پێگە و سەپاندنی دەسەلات،
 کورەکە پەنا بێ سەنگەرەکانی شنبیری دەبات، بە خەباتی شنبیری
 قەرەبووی ھەست بەو کەمبوونە دەکات کە دایکی پێی بەخشیو، ھەر لە
 نەبوونی حیکمەت، خێشەوێستی و دادپەرۆری، ھەر لە بە ئەمەشە ھانا
 دەبات بێ ھەریەک لە ئەریستی، لە شوو سێپەکانی دێستە یەفسکی و
 لە مەسیح، لە پاش سووتاندنی ئەمانە و دەرکردنی بە ئاگرەو
 کاردانەو یەک ێوودەدات، دەچینە قەناغی دووھم ئەم قەناغە، خێ
 نمایشکردنی کردەوییە، گۆاستنەوێی بێ پێاکتیک، بە پێسە خێ
 ھەواسینە بە کەسانێکی شێشگیرەو، ئازاردان و داخکردنی
 بەرانبەر، کاتێ بە ئەنقەسد کەسێک دەھێنێتە ما ەو دەت دایە
 ئەمە "و سێنکا" 13 یە وەک ھەرەشە یەک پێناسە بێ دەکات، ێاستەوخێ
 ئاماژە بێ ھەتانی خێ سازدەکات، یان زەقترو تەختری دەکات، بە
 بەردەوامی برینەکی دایکی زیاتر پێ ئازار دەکات، بە ناو ھێنانی
 "لێرکا" 14 ی شاعیر پێناسەکردنی قەوارە تێیە یەک زیاتر لەخێ
 دەگرێ، ئەو تە لە ئیستادا، ێحی کورەکی لە ناو ئەو ئازە ەدا خێی
 ئاشکرا دەکات، بەمەش لێکەوتە بەراوردێکی پراکتیکی ئەنجامدەدات،
 کردەو جیاوازییەکان زەقەدەکاتەو، لە نیوان دنیای خەیاڵی پاکی
 شاعیرانەو دنیای پێدرای پێسی داکەوتەکان، یان لە نیوان دنیای
 سروشت و دنیا یەک کە لەسەر گومان بونیاد نراو، ئەمەش لە ێچکە
 خەیا کردنی دایکە ەو ەراھەم دەکرت بە گۆینی ێیالیزم بە خەون
 کە مێرکێکی داھێنەرانەو دەررونی ھەدەگرێت، ھە ێھێنجان لە دەقی
 ئامادە ئەو ئاشکرا دەکات، ئەم دایک لە بری ئەوێ بێت دێم پێ
 لە ەسەر تە، بەوێ ھەلی پەشیمانی بێ نەماو تەو، ئەوێ ێی
 ناگەرێتەو، بوو بە یادەوێ و خەیا، بە لێوگفت بێ ئێمە
 دە یگەرێتەو دە ێ "ئەو ئازە ە دێ پێ لە ەسەر تە دەبینم لەو

نه توانځ شتځ به ځشهويستی بڼځ، ههوځ ئهدات به ځق و کينه بيهڼځ، گهر نه توانځ گوځ پځشکesh بکات، ځځ ده توانځ دځځ دهسته به ربکات، گهر نه توانځ ژيانيان بځ ده رخت، ځځ ده کرځ مهرگيان بځ بڼځ، دوا شت، گهر نه توانځ له ځا بردوودا، وانه وه ربگرځت ده توانځ له ئيستادا چاو بنووقڼځ، ئاينده ځه شکاته وه، ئه وان له هه سارځ کدان ځشهويستی تځدا نه ماوه به زه وي ناودځر کراوه، ترسي ته قينه وهی لځده کهن، ئه ميش نامه ی ځشهويستی پځيه، بځيه گومانی ئه وهی لځده کهن که له هه ساره يه کی دیکه وه هاتبځ، ئه وه خه مکانی ځشهويستی، ئه وه گريانی پاکژبوونوه يه، جه مسره کانی ناسينه وه به يه که وه ده به ستځت، هه ست ده بزوځڼځ و گومان نا هځلځت، دايکه دځنيا ده کات که ئه وه کوره که يه تی له شځوهی ئازه ځدا گه ځاوه ته وه، له ځا بردوودا ئهم به ويستی ځځی دايکی به جځه شت، وه لځ له ئيستادا که گه ځاوه ته وه بځ ويستی ځځی دايکی ده سته رداری ده بځت، وازی لځدينځ، به قسه ی کچه که شی ناکات گلی ناداته وه، ده يداته ده ست چاره نووسځ ناديار، په رتبوونځکی تر، له قاوغځکی تر، گريانی کچه که به دوا ی ځځيدا دځنی، له کځتايدا چيرځکنووس وه کځگوزار شت کردن له کاره سات و زيندوو کردن وهی ترازيدای له يه کځچران، له ځځگای کځم کردنی ئه نه لځگيه وه به کراوهی هه ځمانده سپځری به دژه و ابونځک له به رانه ر دوانه ی وون بوونځک و دځزينه وهی نيگايه کځ، تځځاما نځکځ، له دیده وه ده رده چځت کوونادځ دځده پځکځ، سځمايه که جه رگبځه، هه رگيز زه مهن ناتوانځ کاځی بکاته وه، له ياده وريدا به نه مری ده مځڼځته وه، نيگايه که به جوانترين زمان ئاخوتن ده کات به زمانی چاو، به ئاوځنه ی دځ په يامه که ی ده گه يه نځ دووباره ی ده که ينه وه هه تا هه تايه ځه هندی ماناکانی نادځځڼځ، بځشایي ئازاره کانیشی سارځژ نابځت، نيگايه کځ له دځه وه ده رچځت، ده چځته دځه وه، نه مره، شوځنکات ناتوانځ کاځی بکاته وه.

خه رمانانی 2016

ژځده ره کان:

- 1 - فاروق هځمه ر - سرگه ردانییه کانی پياوځک - چاپی دووهم - 2011 - چاپخانه ی یاد، بازاری سځز، نهځمی سځيهم - سا 2011
- 2 - عه تا قه ره داخی - شکستی پرځژه ی کوشتنی باوک - گه ځانه وه له خه ياځه وه بځ واقع - چاپی يه که م - ده زگای چاپ و په خشی سهرده م - سلځمانی - ساځی 2004 - ل 168
- 3 - فاروق هځمه ر - نيگايه کځ پځ له گرفتاری - چاپی يه که م - 2011 -

چاپخانه‌ی یاد، بازاری سۆز، نه‌می سۆیه‌م – سا 2011

4 – فرانز کافکا – میتام‌رفیس (المسخ) – ترجمه مبارک وساگ – منشورات الجمل/ میتام‌رفیس ناوی کورته رمانه‌که‌ی کافکا یه مه‌به‌ست له گۆرانکارییه که به‌سهر پا‌هوانی رمانه‌که‌یدا دیت که ناوی کریک‌ری سامسایه

5 – هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ژماره 3 – ل 83

6 – هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ژماره 3 – ل 85

7 – هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ژماره 3 – ل 86

8 – په‌ند‌کی عاره‌بییه

9 – عبدالرحمن بدوی – دراسات فی فلسفه الوجودیه – المسرحیه جلسه السریه – گبعه الاولی – الم‌سسه العربیه للدراسات والنشر 1980 – ص 267

10 – به‌کر ده‌رو‌ش – ک‌میدیای سیاست – چاپی یه‌که‌م – له ب‌او‌کراوه‌کانی یه‌ک‌تی نووسه‌رانی کورد، لقی که‌رکووک – چاپخانه : کار – ل 85

11 – یسینین قصائد مختاره – نقلها عن الروسيه حسیب شیخ جعفر – دار الرشید للنشر – ص 9 / مه‌به‌ست له سه‌رکه‌وتنی داخراو مردنی خاوه‌نه‌که‌ی و نه‌مری بیروباوره‌که‌ی

* – سوکرات فه‌یله‌سو‌ف‌کی یونانییه له 370 ی پ، ز له‌دایک بووه، به بیرو هزری له فه‌لسه‌فه‌دا ش‌رش‌ی کرد، بنه‌ماکانی زانستی ئه‌خلاق دانا، داب‌رانه‌کی وای دروستکرد فه‌لسه‌فه‌ی کرده دوو به‌ره‌وه، به‌ره‌ی پ‌ش‌خ‌ی، به‌ره‌ی دوا‌ی خ‌ی، ف‌رد‌ک‌رنی به‌ل‌و‌گفته‌وه بوو پرسیارو وه‌ام بوو، ه‌خ‌نه‌ی له‌ده‌سه‌ات گرت، م‌م‌ه‌کانی به‌زه‌نده‌قه تاوان‌باریان کرد، به‌ئه‌قاو‌ز (اعدام) سزا درا، مردنی هه‌ب‌ژارد نه‌ک‌هه‌اتن، له‌به‌ندیخانه‌که‌یدا خ‌ی به‌ژه‌هر ده‌رمان‌خوارد کرد.

** – فیودر دستو‌یف‌سکی – الیالی البیچاو – ترجمه ابرهیم شکر – گبعه الاولی ت 2 1979 – دار الفارابی / چیر‌که‌که‌به‌کورتی بگ‌ه‌وه د‌ستایه‌تی له‌ته‌ک‌ک‌چ‌ده‌کات ناوی (ناستینکا) یه، ئه‌م خ‌شیده‌وت ب‌ئه‌وه‌ی پ‌یب‌ت، له‌س‌نگه‌ی ئه‌وه‌ی (ناستینکا) کور‌کی تری خ‌شده‌وت به‌رده‌وام نامه‌ی ب‌ده‌ن‌ر‌ت کوره‌ش وه‌امی ناداته‌وه، بگ‌ه‌ره‌وه له‌ته‌نیای و کچه‌ش له‌په‌راو‌ز خستن به‌جووته تووشی ب‌ئوم‌دی ده‌بن د‌ستایه‌تیان پته‌وده‌که‌ن، به‌را‌ده‌یه‌ک (ناستینکا) له‌نامه‌نووسیندا ب‌ده‌ن‌که‌که‌ی په‌نا ب‌بگ‌ه‌وه‌ده‌بات تا یارمه‌تی بدات، (ناستینکا) نازان بگ‌ه‌وه‌خ‌شیده‌وت، ب‌یه‌بگ‌ه‌وه‌پ‌یده‌وت من خ‌ش‌م‌ده‌وت، چونکه‌نه‌که‌وتیته‌ن‌و ئه‌وینداریمه‌وه، کات‌پ‌له‌و خ‌شه‌ویسته‌یه ده‌ن‌و ئاشکرا ده‌ب‌ت، ئیتر چیت‌ر ناتوان ب‌ته‌وه‌به‌د‌سته‌که‌ی جاران، ماوه‌یه‌ک‌ل‌یداده‌بر‌ت، د‌نه‌وه‌سه‌ر شه‌قام به‌مه‌به‌ست گ‌رینی

جڙي په يوه ندييه که له د ستايه تيبه وه ب ر مانسيهت، ئا له و سته دا (ناستينکا) ئه و کوره ده بيند که بهرده وام نامه ي ب ده نارد واز له مي بگ ه وه ديند دواي ئه و کهسه ده که و ت که په راو لزي خستبوو.

12 - هه مان سهرچاوه ي ژماره 3 - ل 92

13 - ول سوينکا: نووسه ر کي ن جيره، له 1934 له دايك بووه، له سا ي 1986 له ئه دبدا خه ات ي ن ب ي وه رگرت، باشتري ن شان نووسي ئه فريقايه، له بهرام بهر گه نده ي و ناره واي، هه سا به سهر کردا يکردني خ پ شان دان کي ناره زايي له دژي سهر ک باسينجوا، تا له ئه نجامدا گيرا و ده سته به سهر کرا، له دانشگا کاني (ئيفي ک رت) له له ندن کاري ت ژينه وه ي کرد، وه ک خو نهر ي ده ق له شان کاني (ر ي ا) دا کاري کرد، دواي گه انه وه ي له له ندن سا ي 1960 له پاش هه گير ساني شهري ناو خ ي به ندرکا.

14 - فيدریک گارسيا ل رکا: شاعير کي ئيسپانيه، نووسه رو شان نووس و و نه ک ش و پيانو و ل دهره و ئاواز دانه رشه، له سا ي 1898 له گوندي (فوينتي فاکير س) ي غه رناته له دايك بووه، له سهراتاکاني شهري ناو خ ي ئيسپانيا له سا ي 1936 دا ته مه ني 38 سا بوو به ده ست ش رشگيره نه ته وه په رسته کان، له س داره درا

15 - هه مان سهرچاوه ي ژماره 3 - ل 92

زن جيره يه ک گوتار له باره ي ناسنامه ... (4-7) ... ئيدگار م ان

ناسنامه ي ئاو ته
عه بدولموته ييب عه بدو ل

ئيدگار م ان (Edgar Morin) فه يله سوف و ک م ه ناسي ف ه نسي هاو چهر خ له 8 ي ي لي 1921 له شاري (پاريس) له دايک بووه. له سا ي 1940 کات ل ک ئه مانيا و ات ي ف ه نسا ي دا گير کرد، م ان هاو کاري

په نابهرانی کرد و چووہ ریزی هـزی بهرگری فـهنسیه وه و ناوی (مـان) وهك نازناوـك بـ به نهـندامبوونی هـزی بهرگری فـهنسی به کار هـنا و دواتر له ساـی 1941 چووہ ریزی حزبی شیوعی فـهنسیه وه... ئـستا له رـکخراوی یونسکـ وهك سهرـکی وه کاله تی نه وروپی بـ کلتور کار ده کات.

عاقـی شـت

دـستـفـسکی له هـمووان زـتر له مرـفـ گه یشتووہ، دهسته واژهی “عاقـی شـت” جوانترین تـگه یشتنه له باره ی تراژیدیای مرـفـایه تییه وه، جوانترین تـگه یشتنه له باره ی نـودژییه مرـفـیه کان، هـمان شـت بهرانبهر لـکدوورکه وتنه وه ی ناوه وه ی مرـفـه... دنیای دـستـفـسکی دنیای مـلـلانـی گومان و ئیمان، ئومـد و نـئومـدی...

له رـمانـی (گه مژه) دا ده نوسـت وهك من بزائم بهزه یی یاسایه کی جه وهه رییه، تاکه یاسایه که بـ بوونی هـمووان. دـستـفـسکی هـکاری سهره کی بـداربوونه وه ی فیکری فـلسه فی ئیدگار مـانـان بووه! چونکه ئیدگار مـران عاشقی نـودژییه کانی فـلسه فیه و فـلسه فه له لای ئه و خـه ویستی نییه بـ دانایی، بهـکو بـوابوونه به شیعریه تی ژیان، مـانـان بـوای به مانای برایه تی و لـکنزیکبوونه وه هـیه و دهـتـتـ من بـوادارم ئه و کاتانه ی گوـ له موزیکا ده گرم، ئه و کاتانه ی له دیمه نـکی سرووشتی راده مـنم.

سرووشتی ئاوـته

یهـكـ له کتـبه گه وره کانی ئیدگار مـانـان کتـبی (La Méthode) له بهشی شه شه مدا دهـتـ هیچ کاتـک پرسیار کردن له باره ی مرـفـه وه، وهك ئهـمـ ئاماده یی و چـیـی وا زـری بهـخـ وه نه دیووہ، پرسیار کردن له باره ی ناسنامه ی مرـفـه، به هـموو جیاوازییه کانه وه پرسیارى ئه مرـیـی رـشـنبیرییه! ئه وهش بـ ئاماده یی ئه و تووندوتیژی و دـنده ییه ناگهـتـه وه، که بهرـکی ژیارى ئـمه ی گرتووہ، چونکه هـرگیز مـژووی مرـفـایه تی بـ تووندوتیژی نه بووه، بهـکو په یوه ندی به ئاماده یی و چـیـی خودی وـنه کانی تووندوتیژییه وه هـیه، ئه و وـنانه ی میدیاکان بـ زـتر خـره پـشـختن بهرزی ده که نه وه.

پرسیار کردن له مرـفـه، پرسیار کردن له نـودژییه کان، پرسیار کردن له و نـودژیانه ی بوونی مرـفـه ده بـن... له نـوان بونیادنان و وـران کردن، توانا کانی مرـفـه له داھـنان سنووریان نییه، وهك چـن شهیدای مرـفـه له تـکدان و وـران کردن و هـهـشه کردن له ژیان سنووری نییه،... ئیدگار مـانـان له هـموو ئه و نـودژیانه ی بوونی مرـفـه ده بـن،

پرسیاری ناسنامه بهرز دهکاتهوه و پئیوایه ناسنامهی مرّ قایه تی له سهر فرهیی وهستاوه، فرهیی رهقی له بوونی خودی مرّ ق، فرهیی ده رکهوتنی مرّ ق وهک بوونکی خالق و ئابووری و مه عریفی و هه چوونئامز و ئاره زووخواز، مرّ ق بوونکی خرخوازه وهک چن شه خوازه... بیه ناش تهنها له روویه کهوه له مرّ ق نزیک بکهوینهوه، بهو مانایهش ناش به سادهیی له ناسنامهی مرّ ق بوانین.

ناسنامهی مرّ ق ئاو تهیه، چ په یوه ندی به تاکهوه هه ب، یان رّ شنبیرییهوه، ئمه له بهرانبهر راستیهک وهستاوین، راستیهک که په یوه ندی به چه مکی ناسنامهی ئاو تهوه هیه، ئه ناسنامه ئاو تهیه جیاوازییهکانی مرّ قی له خ گرتووه، نودژییهکانی ده نو، ناتوانین لّینزیک بکهوینهوه، تهنها له رّ گای فیکر کهوه نه ب، که ئه ویش ئاو تهیه و به سهر ماناکانی قهیران و ئازاوه و کتوپیی و دنیایی و... کراوه تهوه، هه موو ئه وان ههش جیاکارییهکانی بوونی ئمه پکھ ناوه! ئه و فیکره ئاو تهیه هه موو ئه و ئازاوه و ئه و هه رینه به یه کهوه ده لک، که قابیلی به یه کهوه لکان نیین، کهواته ئه وه ئهرکی فیکری ئاو تهیه، ناسنامهی ئاو ته کشف بکات.

ئیدگار مّان حه قیقه تی بوونی مرّ قی له س ره هه ندی به یه کهوه لکاودا ده بین: ره هه ندی بای لّجی، ره هه ندی کمه یه تی، ره هه ندی رّ شنبیری، ئه و س ره هه ندهش س سنوور ب مرّ ق ده ستنیشان ده کهن: تاکه گهرایی و کمه گا و ج، ئه گهرچی بشتوانین لّکیان جیا بکه یه وه، به ام ناتوانین لّکیان بکه یین، بهو مانایهش تاک ههر له ن و تایه تمه ندیه تاکه گهرایی و بای لّجیه کهی خ یدا ده مّ ن تهوه و ره هه ندی رّ شنبیری هه موو ج رهکانی مرّ ق جیاوازی خ یان هیه و تایه تمه ندیه کمه یه تییهکانی کمه گایهک له گه کمه گایهکی دیکه جیاوازی خ هیه.

بنه ماکانی ناسنامهی ئاو ته له “سروشتی ئاو ته”ی بوونی مرّ ق دایه، بای لّجیا و دهروون تایه تمه ندیهکانی تاک ده نو، و تاکه گهرایی لّ ده کهوه تهوه، به ام ئه و تایه تمه ندیه ج گیر و هه تا هه تایی نییه، به کو قابیلی گّانه و به پیی پرّ سیسه کردنی پّ داو یستییهکانی بوونی کمه یه تی و رّ شنبیری کاریگهری له سهر تاک دروست دهکات و تاک به رووی ئه ویدیکه دا دهکاتهوه. ئه و کرانه وهیه کمه یه تی و رّ شنبیرییه بوونی مرّ ق ییمان دیاری دهکات، به ه ی ئه و پیداو یستییه کمه یه تی و رّ شنبیرییه ناتوانین قسه له تاکه گهرایی ناسنامه بکه یین و ئه ویدیکه له خ مان جیا بکه یه وه، وهک چن ناش بوونی تاک له بوونی کمه گا و بوونی ج رّ کی

دیاریکراو بتو نینهوه، کهواته مهسه له که په یوه ندى به سرووشتى ئاو ته یی بوونی مر ځه وه هیه، په یوه ندى به ن ډوډزییه کانی ناخی مر ځه وه هیه، په یوه ندى به ئاگایى ئه خلاقى و گه شى ن ډوان تاك و ك ځه مه ځاوه هیه، ئاگایى ئه خلاقى په یوه ندى به هر س ځه ره ه ندى تاك و ك ځه مه ځا و ر ځنډیریه وه هیه. بهو مانا یه ش كرده ی ئه خلاقى، كرده یه كى ئیستاتیکیه، ئه و ئیستاتیکایه كرده ی ئه خلاقى به ره هم ده ځه ن ځ، تاك به ئه ویدیکه وه ده به ست ځه وه، ب ځه ئه وه ی ئیستاتیکایه كى ئاو ته بونیاد بن ځ، ئیستاتیکای ئاو ته سهره تا خود ئاو ته ی خود ده كات، كه بش ځاو به خ ځیدا بخش ځه وه و ره خنه له خ ځی بگر ځت، به ځام به ست ځه وه ی تاك به ئه ویدیکه وه، چه مكى ئیستاتیکای ئاو ته و كراوه به سهر ئه ویدیکه به ره هم ده ځه ن ځ، ئه و مه سه له یه ش په یوه ندى به ئا ځوگ ځی ن ډوان خود و ئه ویدیکه وه هیه و چه مكى په یوه ندى هاو به شى (continuity) ل ځه ده كه و ځه وه.

فیکر و ئاینده

م ځان له كتن ځی (فیکر و ئاینده، قسه كړدن له باره ی فیکرى ئاو ته) بهو ش ځه وه یه قسه له ساده یی ده كات و ده ځه ت ساده یی یان یه ك ځ یان ز ځران ده بین ځ، به ځام نابین ځ، كه یه ك له هه مان كاتدا ز ځر پ ځكه ده ځه ن ځ! با مر ځف وهك نموونه یهك وه ربگرین، مر ځف بوونه وه ر ځكى با ی ځ ځییه، له هه مان كاتدا خود ځكى ر ځنډیریه و له ناو فیکر و زمان و ئاگاییدا ده ژى. ئهركى مه عریفه ی زانستى پشت به ستنه به ویستى ساده یی و ویستى ساده یی له كه شفكردنى ساده یی شاراوه دایه، ساده یی ده لالت له شاراوه ی پشت فره یی دیار و ت ځچوونى دیارى نادیار ده كات.

زانایان پ ځیانوايه به ش (الجزىو molecule-) یه كه ی سهره تایه، له نه سه ق ځكى یان له سیسته م ځكى ز ځر ئا ځ ځ ز پ ځكه اتووه و ناتوانین له ده ورو به رى جیاى بكه ینه وه، سهره ځاى ئه وه ش ت ځچوونى فیزیایى له ناو وه ی گه ردووندا گه شه ده كات، ئه وه ی به گهرمى ناوى ده بردر ځت، له راستیدا ده لالت له ئاژاوه ی به شه كان یان گه ردیله كان ده كات.

گه شه كړدن به ره و ژیا نه وه ی ج ځره كانی سرووشت و مردنمان ده كا ته وه... به مج ځره له ناوچوون و ت ځچوون به ش ځه یهك له ش ځه كان به دواى یه كداد ځن، وهك ئه وه ی یه ك ځکیان دوژمنى ئه ویدیکه یان ب ځت. هیرا کلیتس ده ځ ځت ئ ځمه به ه ځی مردنه وه ده ژین، به ه ځی ژیا نه وه ده مرین. واته ئ ځمه به ه ځی مردنى خانه كانمان زیندوو ده بیننه وه، وهك چ ځن ك ځه مه ځا به ه ځی مردنى تاكه كانى زیندوو ده ب ځه وه.

فیکری ئاو ته هەرگیز روونی و جگیربوون و حەتمییەت رەتەناکاتەو، بەلام دەزانی تەئای ناکەن و هەمیشە بیرمان دەخاتەو (لە بیرتان نەچە واقع لە گەڵ اندایە، نوێ دەتوانێ ببوژێتەو، ئێمە پێویستە جێرەکانی وێرانبوون بێر خێمان بخەینەو کە دیدی سادەیی (داهێناو). پێویستە تەبەگەین هەر لە رێژی لە دایکبوونەو نابێ وایی و شیانەیی بەشی راستی ژیانی هەر یەکێکمانی لە سەر بونیاد نراو، هیچ کەس لە ئێمە نازانێ دواتر دووچاری چ نەخێشێک دەبێت، یان لە ژیاندا چارەنووسی بە چی دەگات، بەلام دەزانێ دەمرێت، ئەگەرچی رێژی مردنی خێ نازانێت، چونکە مێژوو لە سەر کتوپێی و لە ناکاوی و نادەنیایی وەستاو...

بەمجێرە سادەیی و کورتبوونەو بە یەکەئێ سەرەتایی جێراوێری مەعریفی، وەک گەردیلە لە فیزی و خانە لە زانستی ژیان و ئاو تەبوون لە گرامەری زمان... وەک یەکەئێ نەشیاوی هەڵەشەو و یەکەئێ شیاو بە دەستبە سەرداگرتن و پێوانەخواری هەژموونی خێیان هەیه، سیستمی سادەیی، بە رێکخستنی گەردوون هەڵەستێ لە رێکگای کورتبێی و جەوهەری داخراو و جگیر و پاک و بێگەردی و نەمری، کە نە لە ناوچوون ناس دەکا و نە تەکچوون دەناس.

فیکری ئاو ته پەبێردنە بە فرەیی مەعریفە، فیکری ئاو ته پەبێردنە بە رەهەندەکانی مەعریفە، بەلام یەکێک لە بەگەنەویستەکانی ئاوی فیکری ئاو ته، ئەو یە کە چێن تەواوی مەعریفەکان دەگوازێتەو، ئەو هەش لە بێوابوون بە ناتەواوی مەعریفەو دێتە بەرەم، لە نابێ واییەو بەدی دێت.

کەواتە ئاوی چییە؟ مەئان دەتێت ئاوی لە پێکھاتە لێکدوورەکان چنراو، ئەو پێکھاتە چنراوانەئێ کە ناتوانێت لێکیان بکەینەو، ئاوی لە رووداو و کردە و کارلێککردن و هەڵگەڵانەو و رووبەر و بوونەو و کتوپێی دنیای دیاری ئێمە چنراو، بەلام بە شەو یەکی پێ لە نیگەرانی، تەکە بە یەکتەر بوونە، ئەو ئاو تەبوونە شیاوی لێکجیا بوونەو و تەکچوون و نابێ وایی نیین، بەو مانایەش زیندوو بوونەو فیکری ئاو ته هەمیشە پەیوەستە بە نیگەرانی و گرژی نێوان پەبێردن بە بەشەکان و پەبێردن بە ناپارچەیی و کورت نەکراو یە مەعریفە، هەروەها داننان بە کەموکوێ و ناتەواوی مەعریفەکان.

مەئان دەتێت خودی ئەو نیگەرانی و گرژییە ژیا ئێم دەجولێنێ، بەیە هیچ کاتێک ناتوانم خێم رادەستی مەعریفە بەشکراوێکان بکەم، وەک چێن ناتوانم هیچ بابەتێک لە ناوکێیی و پێشەکی و رێککەئێ خێ

دابېځم و دراسه بکېم، هه میښه بیر له فره یی ره هه نده کانیان ده که مه وه، هه میښه پځموایه حه قیقه ته قوو ځه کان ململانی یه کتر ده کهن، ئه وهی بځ من ته واره، بځ ئه ویدیکه ده شځ پځ بځت له که موکو ځی. که واته هیچ ناوک ځیه که له یه که ره گهر پځکنه ها تووه، ناتوانین له هیچ ناوک ځیه که بگه ین، ئه گهر ده ورو به ره که ی نه که ینه قوربانۍ، که واته وه که ئه وهی مځان بځی ده چځت واقع په یوه سته و له هه مان کاتدا لځکجیا شه، واقع ده که وځته نځوان ناوک ځی کراوه و ده ورو به ره که ی، ناسنامه ش هه میښه به ئاو ځته یی ده مځنځته وه.

هه ول ځر 17/7/2017

له ش فرځشی و له باربردنی منا ... نوسینی: ن. ف. عه بدو ځا

له ش فرځشی و له باربردنی منا ځ
دیارده یه کی که مه ځا یه تی
ناو په یوه نډیه کی ئا بووری چینا یه تییه

[پځخو ځنځو ځی ئم با بځته کلکی ئځر ځکځن...](#)

حوسځن قه ناعته: سهرقا ځبوون له سینه مای مندا ځ و مځرمندا ځدا هاو ځ ځ له گه ځ گواستنه وهی په یامه

مه نووچ ځهر جیهانی - "حوسځن قه ناعته" دهره ځنهری ناسراوی سینه مای مندا ځ و مځرمندا ځی ئځران له و بځوایه دایه، قسه کردن سه بارهت به ځ

سهرقا ٲوون له م سینه مایه دا هاو ٲٲ له گه ٲ گواستنه وهی په یامه ٲٲ هر
به رده نگه کی سینه مای مندا ٲ و م ٲرمندا ٲ.

به پټې را پټې ته لـږ نه ی راگه یان دنی سی و یه که مین خولی فـښتیا ی
نـونه ته و هی فیلمه کانی مندا ځان و مـرمندا ځانی ئیسه هان، “حوسـن
قه ناعه ت” دهره ښه ری ناسراوی سینه مای مندا ځ و مـرمندا ځی ئـران به
ئامازه دان به گرینگی که ځک وه رگرتن له ئده بیاتی مندا ځ و
مـرمندا ځ له فیلمسازیی ئهم بواره دا گوته: ئـمه چه ندین چیر ځی
سهرنج ځاک ځشان هیه و ده توانین له نـو بهرهم گلی ئـرانیدا،
کارگه ځکی زـر باش په یدا بکه یـن. بـ و ځنه یه کـځک له بیر ځکه کانی من
بـ نووسین، سیناری ځیه که سهاره ت به که سایه تییه کانی شاهنامه یه. به
داخوه ئه گهر کتـځ به کانی پوخته ی شاهنامه له بازارا دا نه بووایه،
جـځ گایه که له کتـځ به کانی وانـه ی قوتا بخانه دا له شـو هی ئـه و
چیر ځکه نه مان نه ده دپته وه.

ئەو ەشى راگە ياند: كاتەك بمهەوت وەها پلانەك بكمە وەنەي، بوودجەيەك كە بـەي تەرخان دەكرەت، گرینگى ھەيە، مەبەستم لە بوودجە ئەو ە نىە كە تەنيا بە پشت بەستن بە بابەت گەلى ماـەي و ئابوورى دەتوانين فيلم دروست بكمەين، بەـەكوو مەبەستم چيرەكە كە ئەگەر بـەيار بـەت، چيرەكەكى سادەتر بنووسم كە لە سادەبوونى خـەيدا، منداـە نيش پـەوى سەرقاـە بن.

دهره‌نهری فیلمی سینه‌مایی "دز و پهری" به نامزهدان به پناسه‌یه‌ک له سهرقا‌بوون له سینه‌مای مندا و م‌رمندا‌دا گوتی: ئەم سهرقا‌بوونه ههر ته‌نیا به مانای خاف‌اندن و سهرقا‌بوون نیه، به‌کوو ههر فیلم‌ک له سینه‌مای مندا و م‌رمندا‌دا به به‌شی خ‌ی په‌یامی هه‌یه. به‌م پ‌یه، گرینگترین ه‌کار له باس نه‌کردنی چیر‌که‌کانی ئه‌ده‌بیاتی ک‌نی فارسی ده‌گه‌ته‌وه ب‌ نه‌بوونی بوودجه، توانایی چ‌کردن و به‌کاره‌نانی جیلوه‌کانی تایبه‌تی و‌نه‌یی سینه‌مایی.

قه ناعت له وځای ته ورسیده دا که چ دامه زراوه یکه بهرپرسی
سینه‌مای مندا و م‌رمندا ه و چ پ‌شنیار کی بی هه یه، رایگه یاند:
هیچ دامه زراوه یکه بهرپرسی له بونیدای سینه‌مای فابی به بهرپرسی
سینه‌مای مندا و م‌رمندا نازانم؛ هه بهت ته له قیزی ن پ‌شتر کاری
به ره مه‌نانی فیلمی له بواره دا هه بووه و دیسان هات ته ن و ته
بواره وه و له کاته ی ئ‌ستادا به برده نکه کانی مندا و م‌رمندا
زنجیره درامای چیر کی به ره هم دندت.

ٲه و سینه ما کاره سه بارهت به داها تووی سینه مای مندا ٲ و م ٲرمندا ٲ

هيوای خواست و گوتيشی: به دنيایيهوه دهتوانين هيوامان به سینه‌مای مندا و مرمندا هه‌ب‌ت به هه‌و و چالاکی به‌رپرسان‌کی وه‌کوو "عه‌لی‌ه‌زا ره‌زاداد" ده‌بیری ئەم فستیفا هه و "فریشه تائیرپوور" که له زومره‌ی پ‌شه‌نگه به‌ئهمونه‌کانی سینه‌مای مندا و مرمندا‌ن و که‌که‌هی ئەوان سهرقا کردن و خاف‌اندنی مندا‌ن و نمایش کردنی فیلم ب‌ئ‌ه‌وانه. ئاماده‌بوونی ئەم به‌رپرسانه له لووتکه و پله‌ی یه‌که‌می سینه‌مای مندا و مرمندا‌دا، ئەم هيوایه زیندوو ده‌کاته‌وه که خه‌ونی نمایش کردنی فیلم گه‌لی مندا هه‌موو دوو مانگ جار‌ک ب‌ب‌ته شت‌کی راسته‌قینه. سه‌ختی کار کردن ز‌ر جار له ق‌ناغه سه‌ره‌تاییه‌کان دایه و ئەگەر ئەم سه‌ختیانه ت‌پهر بکه‌ین، سینه‌مای مندا‌ن ده‌چ‌ته ن‌و به‌ست‌نی نمایش کردنی فیلمه‌کانه‌وه.

ده‌ره‌نهری فیلمی سینه‌مایی "پا‌ه‌وانه چک‌له‌کان" له ک‌تایی ئەم وتوو‌ژه‌دا وه‌بیری ه‌نایه‌وه: ئەگەر سینه‌ماکاران و به‌رپرسان سه‌رنج بده‌نه ئامرازی خاف‌اندن و سهرقا کردن له سینه‌مای مندا و مرمندا‌دا، سا‌ی داهاتوو چه‌ندین فیلمان ب‌نمایش کردن لهم بواره‌دا هه‌یه. د‌نیا بن وه‌ها ب‌یار‌ک له هه‌ب‌ژاردنی سیناری‌کانیشدا کاریگه‌ری هه‌یه. کات‌ک چ‌کردنی فیلمی باش و شیاو ب‌مندا‌ن بکه‌و‌ته ناوه‌ندی سه‌رنج‌دانه‌وه و داموده‌زگا و دامه‌زراوه چ‌راو‌ج‌ره‌کان، هه‌لی چ‌کردن و ئیمکاناته‌کانی فیلم گه‌لی مندا‌ن ب‌خه‌نه به‌ر ده‌ستی سینه‌ماکاران، له‌گه‌ ب‌ه‌وپ‌دانی زیاتری ئەم سینه‌مايه به‌ره‌و‌وو ده‌بین.

سی و یه‌که‌مین خولی فستیفا‌ی ن‌ونه‌ته‌وه‌یی فیلمه‌کانی مندا‌ن و مرمندا‌نی له ر‌ژانی 8 تا 14ی خه‌رمانانی ئەمسا ر‌که‌وتی 30 ئ‌گ‌ست تا 5 س‌پ‌ته‌مبری 2018ی زایینی له دوو به‌شی نه‌ته‌وه‌یی و ن‌ونه‌ته‌وه‌ییدا له شاری م‌ژوویی ئیسفه‌هان له و‌لاتی ئ‌ران به‌وه‌ده‌چ‌ت.

**س‌ف‌ر‌کی گشت‌نراو، ب‌ناو
ئ‌فریقا نام و ئ‌مریکا نام‌ی**

“پەشەوا کاکیی” دا... دیار لە تیف

پەشەوی یەکەم: ئەفریقا نام، بە تامی شیعر

بەر لەوای باس لە دقق بکەین، هاوکات جەری دیاریکردنی دققیش گرنگە و، سوودمان پەدگەیت بە شیکردنەوە و دستنیشانکردن. پەشەوی یەکەم، لەو ژانەرە کە بە تەواوی سەركە دیاری ناکرێت. جەرر دققەکە، زەرتەر لە ژانەرک بەشداری پەکراوە. بەر جەر و شەوێک لە فەزای شیعر، گەانەوای یادداشتی و چیرەکی دققەوین، بەبام هاوژمان بیرمان نەچەت لە دوایدا دققەین پنتەک، یەک لەو تەبیینیی زەرورر باس بکەرێت، ئەوێکە، کەمتر بەر شیعرییەت دققەوین.

دوا خاەیش بە خوێنەر ئەوێکە، بە هەی زەر هاتنی ناوی شوێنەکان، کەم تا زەر حە دققەکی بارگران کردوو؛ خە نووسینی پەراوێز لە دەرەجام بنووسرا با باشتر بوو، ئەویش بە هەکاری ئەوای شیرازە تەریکی خوێنەر تەکنەچەت. لە کەتاییدا ماوەتەو بنووسم: بەر جەررک لە دققە ناباو، تازە، خودان فەرمی سەرێخە دققەوین.

.....

پەشەوی دووەم: زەمینام، بە تامی شیعر

لەرەدا پەشەوی دووەم، لە تەوی بەرگەکدا لگە پەشەوی یەکەم. “زەمینام، بە تامی شیعر،” کە شاعیر ئەماژەیی بەو داو “قەسیدە – شیعر.” درووست وابوو “قەسیدە – پەخشان” نووسرا با؛ چوونکە ئەوای هەیە قەسیدەیی، بەبام بە چەژەیی پەخشانییەو. لەرەدا یتەمی پەخشانی زاتەر، وەک لەوای شیەرگەراییی بەت.

لەم پەرژەدا، کە پەرسەییکی فیکری قووێ لە زەمین، بە گشت دیاردەکانەو. شاعیر، گەشت دققەت، گەشتیکی هزیری و حە، بەر دەیان پەرسیاری لە ئەمەنراوی بیر لکەرەو دققەوین. ئەم دققە، دققەکی پەخشانیی، بە فەرمەکی تەپەییو لە زمانی لیریک. زەمینام، خاوەن زمانەکی تەکمەیی پاراوی کوردیی، لەم دققەدا: حەییەتی شیعر فەرامەش نەکراو؛ دققەکە هاوشەوای فاوست، بەرەو قوواییمان دققەت.

.....

پەشەوی سەییەم و چوارەم: ئەمریکا نام، بە تامی شیعر “مانە شیعر/

قاسم دق قی، ل دوو پپٹژ پکدت، دوو سففر، ب ئمریکای باشوور و ئمریکای باکووردا.

شاعیر، ب جری گیدد کی شاعیری ب نو شار و دھاتکان، ب دشت و سوزاییدکاندا تددپت و، وند شاعیریکان او دکات، ل زربئی حاتکاندا، چرک شاعیریکان ل پناو شاعر خیدانین، بکوو ل پناو گیدندی ماناشدان. شاعیر مانسان، بام مانسکی فیکری و حی؛ نقدی مدبرن دکات و ل گرفتکان دوانت.

دقی ئمریکانام، دق کی دیموکراس؛ دیموکراس ب مانایزی زیاتر ل ژانرک بشداری پکراو. دق کی ددو مد ب کمد ماک کازای ئدبی و ددر و ژبی و، زیاتر ل هاندک هددگرت و، دق کی کیمیاگر.

ئمریکانام، مانیفستک ب حگرای و جوانی و ئقین و، داوانام ی ب ناشتی جیهانی. شاعیر، ل خیدا بانگش دکات ب تک کردنی کلتوورکان و نزیکوونوی خزمایتی ل نوان مرثایتی.

خاک دکات بر باسی بدین، ل ق دا لگ شاعردا، ناوی مانیشی هگرتوو؛ بام ئدای کارکتری ب رامبر خفکراو. خایکتر ئوو، ل هردوو ئفریقانام و ئامریکانام شدا، ناویشان ک متر هونرین و، ب ئدبی کراون، بام سواونین و، ل ووی ئددبی و فرم کی تاز و رددگرن.

ل قی مان شاعیری دا: زمان میتافیزیکان گوزارشت ل زوی و ژیان و دیاردکان ناکات، ئوی ه ی زمان کی مات یی، بام ب ه ناسکی مانس و عیرفانی و. شاعیر، زر وردکاران دچت زینی خوئدر و، ل و وو و ک پسنی شوئدکان دکات. کارام یان فرمک ل وند، ل یتمی خوئندن ودا، باادست دت.

ئمریکانام باس ل خود نیی، وک ئیندیفیدوا؛ بکوو باس ل گشت ل وانگی خودک و، ک ب جیهان و نادیارکان دگت و دوانت. قاسم دق خاون تزرکی جودا و شو و امان کی تر، ک دکات ئددکی تایبت.

بە مامەستا كەم ... سوزان واحید

باش لە یادەم، ئێوارە بوو، لە گەرمی قاقادا بووم، لە ناکاو
هەواى چارەنووسی خوێندەم پەگەشت. نووسرا بوو "فاکەتتى ئاداب،
بەشى كەمەناسى، زانكەى سەران" هەر كە بێنیم وا نووسراوە، هەستم
کرد من ناگەم بە سەرکەوتن. ئێو ئێوارەى هەستم وابوو كە هەموو
دونیا رقی لەم، یان دژی من، هەستم دەکرد خودا بەو هەموو
گەورەییەى خەى رقی لەم بەم ئاسمان و زەوى بەم نیگەرەن. ویستم
مەلەنە لەگەڵ سوپەر ئیگەدا بەم یان كەتایى بە بوونم بەنم... بەم
شەو تا بەیانى بەدەم گریانەو بەرم دەکردەو كە بە خودا رقی
لەم. ئاخەر ئێو خەى من نیە، خودا و سوپەر ئیگە خەى كەنى
مەیان نەهەنا بوون بەیە منیش بە جەستەى كەى مردوو بەدیار خەى كەنى
كەمەگە كەوتم و بەیارم دا كە "چى دەبەت بەبەت"
باش بەرم بەم بەم خەى چوونم بە زانكە، بە خوێنەن، لەو، بەشى
كەمەناسى، ئێو وشەى هەرگیز بە گوڵەدا نەچریا بوو.
بەهەمەحا، مەق زەر لەو گەورەترە بروخ، چەك دابدات، ئومەد
لەدەست بەدات.

مەقەكەنىش لەناو تاریكیدا بە ئێوێ چاوەنەى خەى بەم، دەكرەت
خەى یان ووناك بەمەو، ئاخەر مەق بە ئێو نەهاتەتە بوون تا بە
تاریكى خەى بەت، خەى ئیگەرچى تاریكى جوانە، دەشزانم ئێمە
لەتاریكیدا دروستكراوین، ئاخەر لەم مەقەكان نەیا لەتاریكیدا
درووست دەكرەن، بەمەم بەرمان بەمە ئێوێ لە ووناكیدا روودەدات
جوانترە لەوێ لە تاریكیدا بەیە وەمەن.
ئەزانم ئێمە ئێوێ لەناو دەدا بەت، بە نووسین نەیتە گە، بەمەم
لەیادەم لە ژەكەى هەتاوى پاییزیدا دەریشتم، لەناكاو چاوم بە
كەسەك كەوت، وتم: ئای خاوەن لەناو كوردا كەسى جیاوازیش هەیت؟
چاوەكە سەیر و بە رامان و بیركردنەو لەم دەوانى، دەم وت ئاخ
دەبەت چ نەهەنەك لەناویدا خەى عەشاردا بەت، ژيانى چ تراژیدیاى
بەت؟ چ ژینگەى كە ئێوێ لە باوەش گرتەى؟

زەر سەیر بوو، بەمەم دواتر، هاتە ژوورى خوێندەمان، بەمەم هات،
قەسەى بەمەم كردین، هات و هەزاران پرسیارى لەمەمەدا سازكرد و
ئەنجا ئێمە... ئێمە بەمەم چ ئێمەشتەك، هەر نەگەتەو، بەمەم ئاگا

بوو لـوی ئـمـمـ یان من، نازانم ئیتر، چـنـدـ تـامـزـری قـسـکـانی
بووین... بـمـام بـ قـسـی خـی بـت، بـگـی هـمـمـ کـردـبوو، ئای خـوایـ لـو
بـکـوتـ!

بیرم ئو و بـمـمـ هـتـاوـکو ماوـیـکی زـر لـ چـمـایی و بـتـنیایی
بیرم لـ قـسـکـانی دـکـردـو، ئـخـر ئـو وای کـرد من بیربـکـمـو.
هـزارـن پـرسـیاری لـ مـشـکی مـندا سازکـرد، یـک لـو پـرسـیـارـانـی کـ
منی لـ تاریکی بـ ووناکی برد" من بـ دـژیم" ئـخـر وایـ، من بـ
دـژیم، ئـو پـرسـیاری هـزاران پـرسـیاریتری بـ دواـدا دـهات. زـر
سـیرـ مـرـفـک بـ درـژایی ۱۷ سا هـشتا بـمـاری نـدـا بـت کـ بـ
دـژیت، بـمـام مـامـستایـک بـ ۴۵ خولـک تـواوی ژیاـنت بـخـاتـ ژـر
پـرسـیاری و!!!

بـمـمـ ئـو، ئـو ئـاـستـی ژیاـنی منی گـمـی، فـری کـردم ئـماـنـجـم
هـبـت، فـری کـردم نـوـسـتم، ئـو تـوی ئـیرادـی لـ رـحـی مـندا چـاند،
سا ئـاخـ ئـبـ چـ شـتـک هـنـدی ئـیرادـ لا مـرـفـکـدا گـرـنگـی
هـبـت؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟؟

سوزان واحید